

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد و ثنا دے ہنخند خدای تدبیر انسان ی پد شربد او بیان لوکا او تمیزی
ورکا لنور و حیوانا نو پد نقطہ او دنیا سرہ او خیل کلام پاک ی نازل کا پد افصح
بیان سر د پد ہنخند معجز او ابلیخ دی لہ کلام دیتو لو بلغا او قضی ستا بند او
پاس دی ہنخند خاوند لہ پد بیلیدہ فستدیل خاوند او نذ بل بلوہ دو گر لو
تشنیق دی دی پد انسان چخوب و خبر و پالی او د ہری بلینج وینا
ملہ ہم دی درود نامحدود پر ہنخند پیغمبر وی علیہ الصلوات والسلام
پہ سو بدتی راہ بنولہ ہمہ را را رودہ

بیت

دی دی رہبر دکا ثنا تو تر دہ جار ہم
دی دی نامور د مخلوقا تو تر دہ جار ہم

خدای رحمتونہ دی وی ددہ پر اولاد او اصحابو پد پر اسمان د ہری

رہ ستوی دی اود پیغمبر دگوتھی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہ لار بہرہ عربہ ورکہ دای اود رحمت ور بو نسکور

بیت

دیدی داسمان ستوری   سخی دنیا ی لور پد لوری
تہید زحوبی کرد و بنانہ   دوی دوی خوش بچانہ

بجاص کوه د خدای رحمتونہ دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور
ملگر یوا و دده پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه وینا دان
غورہ خاصہ ده اود نطق تاج ہخد دکرنا تاج دی چه خالق تعالی د
غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کہ او پہرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نہ کی
عزود شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل بہ الشعراء تلامیذ الرحمن و گنلسوا
اود دوی دنیا وی برکہ داسی خوبی دی چه انسان زین اشتراح پہ
موی اود خوب و زہ و مرہم وی زہ چه محمد ہونک یم او پاصل پبتون
یقند بار کسبی او سم لہیر دہ چه پد و یلو د داسی وینا و بخت یم او دپشی
اود دپشی یم دغدگار دی دادا دیروقتونہ تیرسول چه ماغونہند بہ زہ دپا

شاعران

شاعران تذکره و کاتبان احوال سره را بقول کاندنم مکرز مانی مانه فراغ نه
 مرا کاودا بیله می پد زره کمی و پد سوه سکه چه پرقند ابرد ظلم اورد جنانو رجم بیرون
 به او بیجا آرام نه درلود او نه فراغ گاهی به مغولو چپا و نه کمر ل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه او س پر حق تعالی مورب خلاص کمر و له بغو ظلمو شخ او فراغ سوه
 زری و نه ز مورب اوز مورب ملک حاجی میرخان علیه الرحمته دوی له قند ابرو یا سته
 او پینشاندی دوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فراغ سوله اندوه او قلم می لر و ا

بمغه وقت پر زمانه ابرادی خبر سوز مورب د پینتنجا دسترگو تور امام المسلمین و

ابن قاتل الرفضه والکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتنو پادشاه حسین بوتک په ملک انوکمی دی دی لوی ملک
 در حاجی میر غنملی زوی سمنند خالق د تل دوی سلطان داعمی

نوی زه و غو بنتم خیل در بارته او مانه دی تشوتی و کا او الطافی بنکار کا
 پر دا خله اراده پوره کاندنم او د پینتنو شاعرانو حال سره را بقول کاندنم خله
 چه ز مورب پادشاه او د بنالم خیلو در پر سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 بیخنده هم دینی وینا خاوند او د پینتنو د شعر شو قمن دی نوما و غو بنتمه چه ژر ژر تر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سی بنکاره دوی پر ماله د
 د یرو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او بغه وقتونه
 زیدیم له وگرم یو شخ می دیرسبه حالونه اوریدلی دی او اوس بغه هوا
 لک الله په غوښتی کابزم ددی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دن
 مراغلی دی پر پته و او نو بنکاره خالق تعالی دی لقوله مسلمانان
 ن موږن د پادشاه سیوری دی تلوی او دایم په دغه کتاب چرما
 او رځ و د بجه ۱۶ د جمادی الثانی سنه ۱۱۴۱ هجری
 د دو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د بغو شاعرانو پر چورا
 دوهمه خزانه په بیان کی د بغو شاعرانو پر اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د بغو اربینو او بنحو پر دوو د پښتو زندپانه

لمی خزانه

د بغو شاعرانو پر پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی و نیادی بنکاره دی
 مشایخ قطب العارفین و زبدة الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او دتولر پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه پر پخیل وقت کبش مشر گنل کیدی دپیتنو
 بیگ په اتزگی دیریدلی و په سغه پوری سغه کی او هغه وقت پر لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په اتز او سوری کبش د قوم سزار او بادام و نقل دی
 پر په هغه وقت کی به هر محل مغولو د لرغنه او پرغای ولوت کا و اتز او اولان او کلا
 بری تالا کرل بابا هوتک چل قومونه را اتول کرل او د سره غر سردی پر مغولو شهنشاه بو تله
 پر دی جگره کی مغول تالا سول او د پیتنو گوندیو دیر و وشرل مانه چیل پلار داود خان
 داسی نقل و کا چه سور غر په دغه روح د مغولو په دینو داسی بلخ سو چه پلو
 د امر به برینا لده کا په دی شهنشه کبش پیتانده لبر او بی خواک و چه د سر و مغولو
 پیتن را غله او اخیستدی و کانز و شو غنبتلی د بابا هوتک خیلوان و مرال بابا هوتک
 په لور پیتن داسی بولوله او په غیشوی د مغولو تترت نه شیرل غنیلو میر و
 چه داسنده اوریلله په جگره تو دیدل تر شو چه سور غری د مغولو په دینو و لاره
 او اتول ی پینا کرل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ویلی
 بیتونه

پر سور غر بل راته نن اور دی | | و گریه جور راته پیغوردی

پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 غنیلو تنگ کری دامو واردی
 پہ پیتھائی پلھو دی
 آدمراغی غنیلو ماسی
 توری تیری غشی ترلاسی
 زلمو پہ غشیو کری وارونہ
 ورو رانڈی کری چنل تترونہ
 زما دزلمو وینی بہیری
 میرٹھی مزغلی او تر ہیری
 پینتو ہلی پرغرہ بنگ دی
 مہال دتوری دی دنگ دی
 زلمو پرتنگ ٹانڈنہ مہ کری
 دپیتھائی محلی ساتھ کری

ہم پہ غرنی ہم پہ کابل راغی
 مغل راغی پہ تلوار دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 پرتنگ ولاورد پیتھاسی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دتیرو تیرو گراارونہ
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 مٹھکی او غرونہ پہ سر کیری
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 سور غری پہ وینو دوی رنگ دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دینن پہ غشیو مو پید کری
 پیرکلی بانڈی مغل راغی

نقل دی پیر بابا ہتوک د مغلوسہ دیر جنگونہ وکرل اودار غنڈ او پوری خواہ
 ی وشرل او ہرکلا بہ داترا او مرٹھی غنیلو پیردوی یر غلونہ کرل او پد غرونو

به مغول ننو تل بابا هوتک پر سپین بریری سو عمری نه او ایا کال و په سنه ۷۴۰ هجری
 وفات سو   ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا با هوتک
 مشر زوی او تر بنغه پلار ورو شته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کې له   نقل کا
 هسی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قو تمند سړی و په جنلو کی بدله لسو تنو سره بد و په بنغه
 سنه چه بابا هوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د هسی د ایل پر ملکیار بابا
 د سیوری په لټو کی دیر خپلوان راټول کړل او هلته دی کاریز ونه و کبل او خپل زلمی ی
 کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو و دانیو غوړیدن سول پر سیوری ی یرغل دکا او د
 ملکیار بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کښ د پښتنو سین و رانی سوی او ضعیف
 و لاری مرغی او بید و ب ته ضعیف هم و خا ته و انزی خوا ته هلته دی خپل زلمی سره ټول او بیره
 راغلل مغولی و شرل او سیوری کیا و دان کښ   هسی نقل کا پر په سنه ۷۴۹
 هجری کی په پسر د ترنگ دیر دک سو په سختو نین و او په یوه میاشت کی پر نومو
 او خوارا ک غاری غاری بهیدی ملکیار بابا چه د ترنگ خنډ و ته راغی هسی سندری
 سی ویلی   اسنډره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدی د ترنگ بهیږی غاری تر غاری ۴ زما زگی خو خپل لالی غواری

که رسیده مروده + دترنگه مروده + خاوند دوح + چه در کی صومع زما نپله مروده
 که نیز دی نیزی + یزد بیلتون دی + نزره نیز و رمی + چه ویر ژر می + چه غم ز بون دی
 که او رمی او رمی + چه زرمی او رمی + دا او رمی او رمی + دویر نیز و نند + بل ۲ میر چه زور دی
 نختند یوسه + سپینی سپو بر میه + ورته و وایه + چه ترنگه مال کرم + ستاده خو لکنیه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل ملیاردی + پانته لیاردی + سوبی جان آن
 نقل کا چه ملیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگه یو او بد لر کی مر او ای او دلته درود
 دیوی شنوی او بلی شنوی په نله او غز و لهن بند سو پر ترنگه یو بل جور سو سیار بابا هم
 پردی بل تر سو او خیل مقصد ته و اصل سو
 نقل کا چه یوه روح ملیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره دوی نور بابایه لید چه غشی تیره هابیه خنی پسته
 و کا چه تر بوزه داشکری بنه ویل د مغولو په جگړه کی ستا ملا تریم ملیا بابا دعا ه کره ورته
 چه تر بونه تل سو بمن اوسمی و ایسی چه هر وقت به نور بابا په جگړه کی بری موند او ماته تی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه ورخ د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغولت
 د عیار بابا په کلا کی شرک نه و پرته له بشخصیتو نور بابا چه خبر سو شاری تان جهنم کورت
 ته درساوه او په یوه تنی مغوله شمل او دیری مه کړل دا هتول د ملیار بابا دعا برت و

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سرهینی مرتبه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبدالرشید محمّدی و خاوند تعالی ده ته بکاره کمالات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجت و نقل کاچه د پلاس په ژوندکی لار نصت سواد و خپله اولاد و سر
 رانجی که کسی شخه غوری سرین ته او کله به ولای د غندان غزه ته او هله به بی خدای تعالی
 ستایه او ستاخوا او په کالی که به یو ورتلی د خپل تره بیتنی نیکه لیدنه به ی کوله او پسته
 به ی هم زیارت تد ورتلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سره په د بیتنی نیکه نو خاوند لوی او
 او هغه وخت په فریبون د کسی غزه غندان ته لرتلی لاسما عیل بابا په ده سپی دیر
 و شریک سبی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سرین او بیتنی نیکه په مخ کښی
 ناست و د دوی کور و د کسی پر غزه نو فریبون د پلار او تره لخوا په تنگ او مرخصت
 ما ذون سوا اسماعیل نیکه د اسی ناری و کړلی
 که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غزه شخه + مخی فریبون ندی
 که وروږه وروږه + فریبون وروږه + تد بلیتون کړی + زما ویر ته گوره
 چه چی مرغی له + توری کړغی له + همزونی پاته + شخه شریک له
 د خدای د پاتړ + فریبون یاسره + چه پیر مونکری + زموږن کهول د اری

زنده می ریزد + یار می بلیزید + بیاتون ی اوردی + نجان پد سو جیبری

نقل کا چه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه

تلاویح د فریبون بابا

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له خیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهنگی مری کی
 ندریز می که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانته
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له خیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهنگی مری کی
 ندریز می که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانته
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

نقل کا چه فریبون بابا و لار چه مرغه کی میشت سو او هلته هم وفات سو چه کال هجری
 و ۴۱۱ و سو سته ی زامن هم چه غوره کی او سید له او کا سی اولاد بیارته
 و لاسه د کسی غره او پشین پد لتو کی میشته سول او د کند او ز مندا اولاد و نه چاره
 سول او لاس ل دنگر بار او خیر او پینور لقی ی و نیولی

ذکر دقه و قاله اصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوریاضیل سرمنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متقی د شیخ عباس زوی و پد عباس د عمر اوی د خلیل زوی د خلیل
 د غور یا غور یاد کنده ابن خزینون زوی و پد حضرت سونجی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زحایلا علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا پد د خزینون علیه الرحمة مرگ پد مرغه کی و
 او اولادی هم پد امر غسان او مرغه او پینین کی سره پیاره سول خنی در برول د
 بزوب او کو بزک غر و ته او امران او حسن د شیخ متقی درونه پد پد پد غره او سیدل
 پد ورته د مشرور و ور پد نامد مشهور سو د خواجه امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور پد پینین کی و پد هوری ی زیارت دی یو بل و روری و پد گرام کی شیخ دی
 نقل کا پد شیخ متقی قدس الله سره پد کال هجری ۱۰۲۳ هجری زیوید لی و او پد عمر د پنجه
 شپیتو کالو د ترنگ له دوده پد غایب و فوات سو او پد پد غنوی لوی شیخ دی پد
 کلات باله سی نقل کا پد پد پد غنوی شیخ او به نزی او د لی د لی پستانده او اولاد د
 پد پد دوی دده زیارت ته نقل د ترنگ له دوده به ی او به ورسه و رلی یوه روح
 شیخ محمد زهر دده مشر زوی دده پد زیارت کی دغه دیر تبری و که ی نقل د متی بابا
 له قبره سره نزدی او به براد غور خیدی او هسلته به نده پینه پیدا سو د او به تر
 اوس هم بهیری او زایرینیا حکا چینی نقل کا پد شیخ متقی بابا لوی زابا و عابد

او پر خاوند مین سری و دده اولاد و لار ل او پد پینور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی ستاندره اول شنه زهره شیخ امران شو روایت کا پر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غنمان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای مینه
 پد غن کتاب کی متی بابا چیل شعرونه هم و کنبل او اسی مناجاتونه ی و ویل پر درونه
 ی و یلی کول دغه یو شعرمانچند پلاره او مریدی و پر نقلی کا ندنم

شعر

پر لوی غر و هم پد دینتو کی		په لوی سهار په نیو شیو کی
په غار بوغ او پد شیلکو کی		یادویر تر لوبه شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تدا سری دی

جندی زرخون کد پد بیدادی		د برینا خواته پد خندا دی
ترنگ چه خردی پد ژمادی		دا مول اغیز دینی ستا دی

موله بنکلال دی ستا لداسه

ای د پاسوالو پاسد پاسه

یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی	کد لمر سو بنام مخ ی سپین دی
لکه سندهاره مخ د سین دی	که غردی بشکلی پر تمین دی

شاد بنگلا داپوشده ده

دای یو سپکه ننداره ده

دشرفند و بزمی بکنس چلیبزی	دلته لوی غرونند زر غونبیری
سترگی لید و ته ی بسینبزی	بورلوی شاه خواگر بیری

لوی خاونده توله تندی

تلد نری په بنگلیده ی

بنکاره ی لور پلور کمال دی	خاوند بنگلی تاجال دی
تادقهرت کلمکی شال دی	که ورج که شپه کد پری کال دی

شاد لور و نو یو رناده

دلته پر بومره تما شاده

سوی دمشق پ سو خنداوردی	نرپه می داستادینی کوردی
بیلدی بیخ دی و کر ی پوردی	رپه ی و تاقه تاسا پروردی

ستا و جمال پهلید و بنا ددی

که ندوی دغز نور به یاد دی

ددی نری په عشق سمی دی		په غزه کی ستا عشق شیلکی دی
ستا و جمال خری برشی دی		که غمت که وور که پنهنزی دی

چه پردیانی سترگی پیری سوی

ستا و جمال په ننداری سوی

تیاره خیره و لوقل عدم و		نه بسک نه محک و تور تم و
ستا و جمال سوچه پر تم و		نذا البیس شی آدم و

په سو بنکاره ^{ری} بنکلی دینا سوه
 د پینج پر لوری ی دنا سوه

د بنکلی حج په تما شاسوم		مزه چه خرنند پیری دینا سوم
لجنلی سستی را حلا سوم		ستا پر جمال بانده شی سوم

په ژمی اژام په بیلتون دی

بمه پردیسی بل می تون دی
ای بهای

د کړو

سورہی می اور می غامی غامی	و گریہ ولی متی شاری
چیل تون او کو برو کل مزای	تہ غوامی تہ وای تہ ہاری

چو ہنی چہ بیل سی یند خواسی
تلی دہن پہ لور شہی

نقل کا وہی ہے شیخ متی علیہ الرحمۃ کتاب دغذای سینہ بد تل ددہ پر بدیرہ پروت و او کو برو
بد ہفہ پار کی بوغول او ہر چاہ ویل نو بری ژری ل ہفہ وقت چہ منول را غفل ہفہ
کتاب ی داخست او در دستہ نسخہ شکر کندہ پر شہ سو

ذکر د جهان پہلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سورہی غوری نقل کا مذہبہ الواصلین
شیخ کتبہ متی ذی غوریا خیل چیل کتاب لرغونی پستانہ کی چہ دی نقل کا لہ تا ینج سورہی
تخہ چہ پہ بالستان ی تلی او صوند لی و شیخ کتبہ علیہ الرحمۃ ہسی وای پی بد تا ینج سو
کی را وری چہ امیر کروا دامیر پولاد سورہی زوی و چہ پہ کال ۱۲۶۲ ہجری دغور
پہ مندیش کی امیر سو اد جهان پہلوان ی بالہ وای چہ دغور کو رتوند او د بالستان
او خیار او قمران مانی او بر کو شک کی قبول وینول او در سات لہ سہول ی
پد خلافت کی دیر لو مکونہ و کرل نقل کا چہ امیر کروا دیر غبتلی او پہلوان و پد پورہ

تن له سلو جنجا وروسه جنگیدی خدی نو کرو با له پرمعنی ده کلف او سخت واپی پر
 امیر کروی به پد دوی زمین دورگی و او هندی مانی درلوده په کتبت دنده شپان
 و او په دغه خای کبری بنکار کاوه او عشرت پتایخ سوک کی راوړی په دا امیران له پیر
 پخو او باشان او بستکی و او د هغه سورانو له اولاده دی چه د سراج له پسته و
 امیر پو له دپه هغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سفاح دینی امید مع جلوه کی له ابو اسلم
 ی هم مرستی و تاریخ سوی محمد بن علی البستی داسی کبلی دی چه د عباسی دعوت چنگو کی چه امیر کروی
 دیری سوکی و کولی نوی د ابیتونه و ویل چه ویاړندی بولی هغه دادی پر شیخ کتبه علیه السلام
 تاریخ سوکی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کروی چه پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نسته	په پهنه و سنده پر تنما او پر کابل نسته
بل په زابل نسته	لما اقل نسته
غشی دمن می خی برینتا پر میره منو باندی	په ژوبله یونم یر عالم پر تنبید و نو باندی
په ماتید و نو باندی	لما اقل نسته

زما د بریو پر خول تا ویری بسکت نمنه و پویای | د آس سووی محله ی بوردی غرونه کا ندم لکای

کرم ایوادونه اوجار
لما اقلنسته

عرج و بایان و تخار بولی نوم زما په اودوم

لما اقلنسته

دجیره الود پر شونو نم تبتی پلن رانخه

لما اقلنسته

پاداری می لویاوی دکول دستور لیه

لما اقلنسته

دوی پوادینه بنده بامم بنده روزنه نوم

لما اقلنسته

نمی زما د نوم می بولی پر درج ستاوال

لما اقلنسته

زما د توری تر مشول لاندی دی بر او جروم

زه پیشه ندویم پر دم

پرمهوزمانشی لونی داری دین رانخه

بر پی ندون رانخه

دندونج سو به می دتوری بیخ سور کوه

ستر می تر بور کوه

ضبطه و گرونه لور پر زویند لوم

قلی و دند لوم

پر لوی غرو می وینا دومی نه پنجه و پیتال

پور نم شو میا شتو کال

شیخ کتبه علیه الرحمة تاریخ مور نقل کاچر امیر گروه عادل او ضابط او دینی وینا خاندو

ده به هر کله شو دندویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ بیچکو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست اوزمین داور پر محکو

خاندو سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمۃ شیخ کتبه پکتاب کی در غوغی پستانه تیایخ سوری
 بی نقل کا چه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد زوی و پیر پلال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمۃ دیر بنده اشعار ویل نقل کا چه سلطان محمود غازی پرنور باندی دایر محمد سوری رحمت الله
 علیه سرد جگره و کوه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دآ بنگران پد
 کورت کی هفت چه سلطان محمود علیه الرحمۃ امیر محمد سوری دینو او بندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خورازره و راد عادل اوضابط امیر و له غزنیه د بند مر سو شیخ اسعد
 پد دوست و د امیر محمد سوری پهر گکی داسی ساندی و ویلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 په عربی ده و کذ فی القصیده

ز مولوی هر گل چه خاندی په بهار
 ریزوی ی پانی کاندی نار پناز
 دیر سر و نه کاستر خاور د لاندی زار
 د بی و ن لودینی توی کاندی خوشخوار
 لاد کوبدی داری تیرو جبار
 رستان شنی صغلا کاند کا پد ار

د فک لچارو شه و کرم کو کار
 هر عشقوت چه پدید یا غوریده و کار
 دیر سخنند د فک پشیره شنند کار
 دو اکن سره نول پریاسی مری
 چه لبرعدی زمردی پی زنگلو کی
 هم ی غشی سکینی دال د ژوبور

چری ملاوی نکویری بغتلیو

پیوه گردبنتی پریباسی لبرمه
 تیرتی شه ظلم کاندی ای فلکه
 پویر ترلو لور نگیری پزیره لاراپه
 بیچ روغی می پزیره نسه ساله خوره
 له تیر پودی اونبی خاشی له اور محیو
 بند لاس و اضلی لخور بند لوری
 بند زره و سوخوی په بیجا بانڈی
 بنه وصل گری مین لب مینه
 ساله لاس دی پراته ژوبون گری کا
 کله خوشی کاندی مراندی دزی کیو
 کله تکی و اچوی پر نان و لیه
 کله غور سوخی و اکمن له لور پلاز و نو
 ز موجودیر زره و لودنن یا و غشی و دشت
 پر سو رو بانڈی ویر پر پوت لیا سه

دافلک پر و کاشه کا بی گزایر
 ندی غشی نه لندی وی ندی سپار
 ساله لاس ندی بیچ گل بلیه خا
 پر نگیو اور سو دی دغم ناتار
 بیلوی په ژر اژره مین لیا ر
 چیمی ژاری پورت ورت ساله شمار
 بنه ملا گری لبی و زولو له ترار
 بنه پیر لویزی له گردبنته له مدار
 بنه در ملی تپونه د افکار
 هر پلوته تپی زره و نه چچار خار
 کله تیر باسی و گری هو بنیار
 کله شیر گری گریوان دمنخی چار
 کله کبشینوی چنار و کی با دار
 و دشر و بلله په دی غشی هزار
 محمد و اکمن په ولاری پیل دار

یو وار سو ایر پلاس د میر شمنو
 په سماوی ودان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کسبیت
 تنگایو لره قید مینه ده خلکه
 سر زوی غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور مخزی سول
 گره شاخی رضی او بنی لوی غورون
 نه بنه ز غا د غورون د بید یاده
 نه غول بیاز غونیزی پلا سینه نو
 نه له غور بیاراجی کاروان دینکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی توینه
 د اید ش پیر محمد ولاره له نریه
 نه بنکاریزی هغه سور د سور پلوتو
 چه به نخلیو په تنخا پکی خند له
 هغه غور په ویر ناتار دواکن کسبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دوکا

اشغال ی وگر قبر له بلوار
 په تیکند و پر دست جهان او تار
 چه غنذ قدی باتلی په تلوار
 سدی و الوتله هسکه پردی لاس
 دن مریدو بیر یو کله وی توار
 پدی ویر نا تیاره سوله د بنار
 داکر دنگی ساندی لی پشور بار
 نه د زکیو پمسادی کمتبار
 نه باجی بیاصیده کا په کهناس
 نزا درومی غورته بیاجوی دشار
 مرغلری به نیسان نوری شمار
 چه ویر نه دی سو غور لوتل سو گوار
 نه طلیزی هغه لمر پردی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 هغه غور سو د جاندم غندی سورامه
 محمد غندی زغری د مرینی بنکار

ای دغور غمناز پر شتر سنوی غبار
 لاندی بانڈی سپرہ ورک سی دا شعار
 پر شوک نگرہی پہ نری بانڈی قراہ
 پہ نری بہ ندوی ستا عدل سا
 ہم پر ننگہ دپہ ننگہ کا خان جبار
 ہم بویاری ستا پنوم ستا بہ تبار

شین زورگی نلک ولی لا دلاوی
 محکمی ولی پرین دلو پیر لوزی
 پر زمری غندی واکن ٹھی لچہ ان
 صبح پتای محمدہ دغور لموی
 تہ پر ننگہ وی ولای پتنگ کنوی سوی
 کہ سوری دپتنگ میر کاندی دیر سول

بیجنت کنس دودہ تون یزعبود و اکندہ

ہم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر دینکارندوی علیہ الرحمۃ پر دغور و پوہ سپدی پر شیخ کتہ متی نری
 رحمتہ اللہ علیہ کنسای دی پکتاب لرغونی پشانہ کی پر پیاریخ سوری کی دی پر بنکارندہ
 بیستہ دغور و اوکلہ کلہ بہ پیخزند او بست کی ہم ادسیلی پلاری احمد نو مید
 دغور دینروز کونہ کو لندال و بنکارندوی د سلطان شہاب الدینا و الدین محمد سلم شنباک
 بپادشاهی کی محوز او درناوی خاوند او بیغدہ وقت پر بیغدہ سلطان پر بند برغل کاوہ
 بنکارندوی پر شاعر او عالم سوری ہم د بیغدہ سلطان پہ لبروکی و او ہسی
 وایں پر بنکارندوی پمدح کی د سلطان محمد سام او سلطان غیاث الدین عوزی

دستای قصیدی لری پر بوللی دی محمد ابن علی وای پر بست کین ماده دلو لغو غت
کتاب ویدی اوده بخد شخی دغه بولله پر د محمد سام علیه الرحمة ستیند د کبند

القصيدة في المدح

بیای و لولنل پد غرونو کی لالون
طیلسان زمردی و اغوشه غرون
مغیر و بانڈی و بنکلل بنون
زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون
ہسی و گانل غتو نوسره پسولون
پچھلا سی سوه رائد خیاره بنتون
چہ پر ہسک باندیل بی سپین گلون
لکھ او بنی دین پد گر پوانون
لہ خو بنید سروہی لہ سینگون
تو ارا غلہ لہ ختند کاروانون
پر تی مگر میج سو پد پو کرون
دوچ بیدا او غنی کر لہ بنتون
کبج چونی پر پد بن و کابو غون

پر لی بنکھونگی بیا کرہ سنگارون
مخند سند ر بنوند شد غنی شنی سوی
دنیسان شاطلی لاس و مجید و دی
دغوتو لو جنبری خاندی وریدی تہ
لکھ ناوی پر سور تک پد تندی و کا
مغزلی پر اور و خوشنولید
زرغونو محکو کی حل کا لکھ ستور پد
سپینی و اوری و یلمیدہ کاندی بہیری
بر پلورنی والی بہاند خاندی
ہر پلو دگھو و بزم دی لوللی
دیسج پد پو ہر و روزن بیاوند
لہ سرو خوا روی آغلی گل راویست
سری جاجی پر راست کر لہ اشکر و

پد برینا چه بنام د چونو لغو بیده سی
 دز لھا تا پی مغلی دی پر بند یو
 دیو پلو حج سور کړی پسرلی دی
 د بندار و پد تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورختک غورنگ لغوی خلگونه باسی
 بند چو نهی پستاید د بند یو موها سی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بندو اوروی درست ایو او د غورنگ
 پزابل چه دبری پرنیلی سپور سی
 نهی شوک حج تدری د میر شمنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چه دی پر بند و سندر غل کا
 چه پسرلی چه ی تیزون په انگ و کا
 نه به د تلخی غندی رون ستوری پد سبک خلی
 نه به راهی جگر د سینا پلوری

تو او چندی سره پیودی اشکنون
 لکه پخلید غتی کاندی مکیزون
 یو د بل پخاره اجوی لاسون
 چه پرو او رو باندی حل و کالمرون
 لکه شن باقی شبا کاندی سیندون
 بند حور سم د سلطان پصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دیلی یو نون
 پلا هوری د میرانی گزارون
 نهی توری تده تینگری کلک داون
 تور ستهان ی کرر نا پ بجا دون
 لونی توره نری چه شهابون
 خاره خاره تری سولل د زون
 کوشه پور تدمی لغوزه دیر میرون
 نه به نری شوک د هند خاره بهرون

سوس

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خواه ند شهاب الدین دی پوی و کا
 په جو پو جو پو جگرکی سنده تیون کا
 نن پسند بانذی تیر سوزی یرغل کا نذی
 چیان سیندی هم لواره ایلائی کا
 پهر کال آهک دده بندراغلی کا نذی
 پینتو تخا بنجلی زلمی په زغلی سنده ته
 زرخونی ضعی اغوستی وی دی خرونو
 بر گه سنج چه لمر شر کیری له خا تیسری
 که بر میجو وی که غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگرکون به ند کینینی لز غلو
 زمری کله کا بی خان که یرغلگری
 یا به جنگ کا دبر یورنی پهنده کی
 یا به وران کا بود تونون د بمبینو
 پر نواوسی ته دل دین شهاب

د دوا تو سوری به پوری کا خلون
 په بر لوری هر ایو اده بر خلون
 چه د غوز بادار می پت و کا ز غلون
 په پر تمی زمری یردی په زنگلون
 پر او ب و و سوری د غوز یا نو بنده یردن
 غوری وی په تشنه و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیله پیغلی کا نذی اتسون
 بته بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یونکا دلوید میخیده چخندون
 که لرمل که لمر لویه که تر ملون
 ند به پر یردی د ازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متون و یر سرون
 یا به پر یردی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا نذی پیو نیو او اودن
 نوم دل ۵۰ پر دیرج په خند لون

خوراندی ساپتوره دهنده لوراید | | شوچه نست کرمی لدریزی بود تو نون

سا پزیرمه د خاوند لوی خجتن وی

مور نو سا پیرسته یونده شوچه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
 په لرغونی پيشانه کښه سی حکایت کا شیخ کتد رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د پلمند
 په سروان په ۲۲۳ هجری قمری زیږیدلی او په بخت کوی لعلک او فصاحتی
 لرستنه وکړه او وروسته ور په عراق ی یطوطو د یو لویو ائمه شیخ سمع وکړه او ابن خلده
 چه خرگنده په ابی العینا سره ی په بغداد کښه غرونه تیر کړل اوله همدی دعربو بلوغت
 او اشعار و لوستل او په کال ۲۹۴ هجری قمری له عراق بیا تدریجی دری کال وروسته
 په بخت کوی وفات سو نقل کا چه ابو محمد پیر بی او فارسی او پښتو شعرونه ویل او هغه وقت
 چه دده استاد ابن خلده پیر کوی وند سو نودنه به ی خدمت کا او د هغه شیخ بدی خوا بزه
 شعرونه په ادب کوی دعربو او ردیده ابو محمد عربی شیخ په پښتو دخیل استاد دیر شعرونه هم
 را ورمولی دی ابن خلده چه یو ظریف او ادیب سری وپیوه شوی درهم سالی دی
 او ابو محمد هغه شعرداسی په پښتو را ای ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبش نر او در همون
 در هم خاوندان تنه کی پویه -
 پر نری کی پنخو پیش ندون
 داویناده رشتیا نینه له رشتون
 نوزروایی داخو سوخی دی تیزون
 در هم دخاوند بر خای پرتمون
 ده وسله که شوک پکانی قانون

ز به هم بنه وینا کاندی پیری وینید
 ژبور ورله ورسخی وینای اروی
 که در همی ضنی ورک سوسی تنلی
 که بوی سوسنی و بولی خلق و بی
 که بی وزلی و وریسی رشتیا جنبره
 بود در هم تنیدی هر چاله لوید بر خه
 در هم ژبه ده که شوک ژبور کیرتی

نقل کاچه ابو محمد پد پشته یو کتاب کسلی وچه په سفد کسلی د عربی استخاره فصاحت او
 بلاغت بیان کړی واد نوم یو د سانو و بزهد

ذکر د عارف سربانی سربان الداعین شیخ تیمن رحمة الله علیه زما پلار
 قدس الله سره کتاب دبستان الاولیاء چه شیخه المشایخ دبستان بیخ کسلی دی پکال
 ۹۵۶ هجری قدسی داسی نقل کاچه شیخ تیمن د شیخ کاکری علیه الرحمة نر وی و خله
 چه دی د غور بری نواته و لایه او سلته بیشت سونو خلقی اولاد داس پکا کړد کبش

مشیری

نشتمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاددی اوتیمین رحمت الله علیه زاهد اوعابد اوولی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی اوپوروب کس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی او پکچران کس و اوسید او دغلا و این حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولویا و تخی نقل کول اولاله شخ و اوریدل
 شعر

گیبج زکاد لمر خیره سو ه   زما پزگور دویر تاره سو ه
 د بلیتون ورح تورده تیاره سو ه
 ربغ سونا شاپه چه بلیتون راعی
 زره می لری ویرینی شین دی   پزیا شاره شه ناورین دی
 زرغون له او بنومی سادین دی
 پنول نویزوم چه تا خون زعی
 ندهر بیایم ندهر بیای راسی   ندهر تیاره شپه زما رناسی
 ندهر شهی راته پخلاسی
 بلیبزی پیری اوس دیون نعی

دقتبستن پارودی هیرمی نذکری آغلیه مخ په پد یا نذکری

اور بل دی پرینو دی واتذکری

پر ما دبل اوسر کر وون راغی

ذکر دکاشف اسرار عرفان شیخ بستان بی شیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیہ

الرحمة لقد ما تخریت کا په شیخ محمد بستان په قوم بی شیخ و پد سنوراوکی کور و دده پلار

محمد اکرم رحمة الله علیه هم دضای ولی و او دسنوراوکی راغی بلنمده پر غایر په پیوه کور و له

بسن او سیدی او د خالق په عبادت به اید و نقل کا شیخ بستان له پلار و دیر فیض و موند

د په طرائق و لای هندوستان ته او هلته په بنلو پینار گزیدیدی او آثار د قدرت بهی

تماشا کول او بغه وقت پر وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی د اولیا و الله په بیان

کتاب د بستان اولیا و ایمنی او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنوراوکی

کبش د حسن خان بی شیخ په کور کبش لیدی و پچه په دی کتاب کبش شیخ بستان علیه الرحمة

د دیر و پستیز اولیا، حالونه او کرامتونه او خوارق دعادت کبشلی و او دیر دیر

اشعار هم را نقل کیری و لنور و شاعران و اولیا و چلو شعر و شکر دغه شو ما د چیل پلار

له خوئی و او ریدی پر د شیخ بستان رحمة الله علیه دی

شجر چه به لیدی بو لی

اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 دینی اور وی زما زرتگی وریت پہ انگار کینا
 خود بدو یلیرم چه می زرد پر تامقون کینا
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 وکد نظر زما پر سال چه پرت رنخو ریکه تل
 زرد می قاشقی دینی سورد چو نوحیل سید تل
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 له درد سوز تل ناری او غلبلی و همه
 یو آن می چیری نه آرام نه تیکان و نه نیم
 اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 د خوب و زرد بحال ته ای باد و آسکان
 دخیل عزت پر وی بستان ته کرده و بهر شند

راسه گذر که پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسه گذر که پر ما
 پیوسر ناسور سید تل
 چه اور جلیل سید تل
 راسه گذر که پر ما
 کربوی سوری و همه
 مزاحت کردی همه نیم
 راسه گذر که پر ما
 می دی دزلو همراه
 کرسی لنگه کواشن

اوبنگی می قاشقی پر گریون یو وار نظر که پر ما
 راسه گذر که پر ما

ذکر امیر انصاری شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 پڑھ سہ پہ دی چہ کامران خان ابن
 سعد و خان پینہر صفائیں پہ ۱۳۸۸ھ ہجری قدسی علی صاحبہما التجدید والصلوٰۃ والسلام کی کتاب
 و کتب چہ کلید کامرائی کی نوم و پدی کتاب کامران لکتاب دشیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۱۳۸۶ھ ہجری کی کتب و لوزمی اعلام اللوذی فی اخبار اللودی دی ہی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی دشیخ حمید لودی و راجہ و چہ شیخ حمید پھلان پاپا سوئی ضل زورہ پستیختا تہ دلیری
 چہ سخوئے و خلق دا سلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال دکی پجو و گرنایہ ادہلتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمرل نقل ہس ہانفرد شیخ حمید زوی پھلان کتب د ملاحظہ لدا ستا نحو
 سر کبھیوست اولادہ کی تھی دا الحاد ادا سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمرل اد و گرجیدی
 دودی پہ اعتقاد اولمحد سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہم فات سونوی پر خای دفتر کبھیوست
 او دا الحاد تریج کی غورہ کی اوقرا مطہی راوتل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور رضتہ کی داسی پار کی و سنبل ادوی ستون

پارس کی

دالحاد پلوردی تر پل	نکوہ دی زمرہ کوراوہ
موز رونلی پہ نہ پارنہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون ولی گرد ہیدلی	چہ دی گوبنی الی ادہ

سېغه گره دی ادس آره که
 لودی شاپنا مد پیک سو
 لفر ند حویي له کهبال
 زهر بر غاده شاله گره

چه پلرودی رن او ه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد ساغاده

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون دا

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گره می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی نوی سنتی پیم
 قرانی دین پر دایمی
 دای تورتاسی درد هوی
 ه د بنغو دیناوی مغز ه

زه لرغون خو ملحه نسیم
 که ملحه بیم د دیندیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 ادس هم گره پلر غوندم
 د تورا نو ته تیاریم
 د حمید له لوری کهبالیم
 زه گره په آره ایم
 زه من ستاسی پد تلدیم
 زه لودی میله شو زه ایم

غفر الله لما ضلین ورحمة الله علی الذین انقصوا بحبل الله المتین

ذکر در مقبول را با شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت اهدا کردی نویسنده سخن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پد دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پد و دان کی ژوندی و هسی وایی پر شمر شاه تد خلقو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه خلق و گمارل پر دلا سوسی او د شیخ شراب وین پر راغلل شیخ پچیل
 کور ناسته زو صراج او پایله ورتد پراته ده خوار می دپادشاه سرن پر راغی وی ویل
 ای شیخ پدی پایله کبش تر خوری شیخ ویل راسته هم ی و خوره میری پر صراحی بیکه
 پر پایله کی شیدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 بعزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمة الله علیه لوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنه
 مشو ند په پنتو او فارسی او د بند وی ویله د پنتو یو شعری دادی

پچیل کارگری پچیل انکارگری
 تخو تادری په صفتو نو
 کله باد ز بیم طله می خوارگری
 کله می نوزگری کله می نازگری

عیسی پیران دی پدی شیونف
 کله می یارگری کله اغیارگری

دیو دا

ذکر سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 پد مخزن افغانی کنش نعمت الله رحمة الله علیه سی کنلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و پد سنده وستان ی و سلطنت لوانه که کرده او ده چه ملک لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپه ندر کنش ملک بهلول پ
 سر سنده و اسلا مخان تروفات راهی استقلال و موند او تر جنگو پد و در سنده
 پر دبی قطعه اوسکه و دبله پانی پیت اولاهورا د پانی زو و سارا و ناگوری
 د هکان تر ضو و پوری و نیول او د سنده و انو در اجه مانو سره ی سخت جنگونه د پ
 او تده دیر ش ماله ی پرنده وستان سلطنت و کال او دیر عادل و عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری وفات سولده پد وای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک و جهان کش بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة وفات پد تبه و جلالی قصبه کی و او محمد رسول
 هلا تو ان هوتک پخیل بیاض کنش سی کنلی دی چه پد سنده وستان و بر ستا پیموسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی اشاره او د سلطان بهلول پادشاه
 پد محمد کنشی و و یله

رباعی

ضمی اوریحی ژاسی له پاس
کو یله بوخ کابلیتون له لاس
پد بغه لونی کو بر پچول تا
دا هر سیا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پد داربای د لغو بره پجواب ی داربای سمهستی وویله
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزغون کرم پد وکره راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خولی د عدل پد درو رو ن دی
جهان بز یب سوی ز مال له لاس

ذرد خان علیین مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة

محمد رسول بزنگ پچیل بیاض سی کنلی دی پد خوشحال بیگ د شهباز خان
تله زوی و چه پد ۲۲ له هجری پیداسوا و د امان خوامرینی او غبتلی و
خوشحال بیگ شو کال پد بندهستان بنه دی و او بیای له مغولو سره ویری جگری و کیری
او د اورنگزیب پادشاه سره ی ترمک د بنهتی و کیره او پد دغوتا و کبشی مر سو نقل
کا پد خوشحال خان بیگ د ختکو سرداری کر له او هم ویری زامن ی درلود
پد لؤل شاعران و او پچله خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریند پد دده

رباعی

خضری اوریحی ژاوسدی له پاس
کولید بوخ کا سلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچزل ستا
داهر جبا کاستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پیر داربای د لغو بده پجواب ی داربای سمهستی دو یله
رباعی د سلطان بهلول

مک بزغون کریم پد درکه راس
نوره اوریحی د داد له پاس
خول می د عدل پد درون دی
جهان بزریب موی ز مال له لاس

درد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پچیل بیا ضیسی کنبلی دی پیر خوشحال بیگ دشهباز خان
تقله زوی و چه پیر ۲۲۰ هجری پیداسوا او دوشان خوامرینی او غبغلی و
خوشحال بیگ شوکان پیر هندستان بندی و او بیای له مغولوسره دیری جگری و کیری
او داورنزیب پادشاه سره ی ترمرک د بختی و کره او پید دغوتا و کبخی مر سو نقل
کا پیر خوشحال خان بیگ د ختکو سرداری کر له او هم دیر زامن ی درلود
پیر لؤل شاهان و او پچله خوشحال بیگ هم دغر لودیوان لریند پیر دده

غزلونه دریس بندوی او هله هله نزلیم چه شردایمی او فقایدیم دری نقل کا چه
 خوشحال بیگ دسوخلو چه بند کینی دادهد در نته سبور کچوت بندی و پستانه ختمکان و لاس
 اوددی ای هغه بند یخانی را دیوست اوزنگ زیب نسو پخبر شو چه دی خیل وطن
 ته وار سیدی او هغه پادشاه سمری جنگونه و کیرل د خوشحال بیگ علی اکبری زومیری
 او هله ختمکان پراته دی پنجه کو خوشحال بیگ عالم او شاعر پیدا سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید پر فقه کینی پر پیتو را و ابر و له او هر کتابونی د کینل
 او چه کال متله سهری وفات سو محمد رسول هوتک پنجه بیاض د خان علیین
 مکان داسی شوون کینلی دی چه زه ی هم پدی کتاب نقل کا نم

غزل

چه خبر دی در اقلور باند و شتی
 د اضا یاری د هم گندی بز و شتی
 لله کینت چه باران سره او بد شتی
 که چه پیوند رستی در هم زو و شتی
 که د زنی سبب ییاد ما پخولد شتی

پناهه کات می سترگی په خاتمه شتی
 ته خواوس لمانه و لاری سرور شتی
 چه دیدن د محبوب و کرمه تازه شتم
 کوره تارا باندی کومی کوهی و کوی
 چهار مان د هغه وقتیم دینخ دینا

خیل یار جدایی بسی کاری	لکه روح چه له وجود پوآته نشی
بخفته بوسه مددیار اسره دکره	چه پنجه کس می یاتلمی باروده شی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو
گندی بیامی پلید و سره زره بندشی

وله ایضا

که مسجد کوهی کندیر	واپه یودی نشته غیر
یومی یاوند پهره کوش	چه می دکر دزه سیر
بغده خای پسر گوزم	په تر نرسیدی طیر

خوشحال یودینی خوشحالی
ورند وردی غیر و نرس
ومن ربا عیانه سینه الله

چه در صواب دی یا تر منده وی	یاری لوسه و سر منده وی
د بده دیر یودی پدنگه بلا ته	بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار بجنید پدورمونوزیایه کا

ورمونذ وایم که شوک مخ سارته کا

محتاج دنور و نوز و نغریوشی

سوی چه خپله کتوه مانه کا

ذکر دزرغون خان جنت عکان چه پد قوم نوزری و روایت کا

دوست محمد کاکر چه پخپل کتاب غرغنت نامه بنی کبلی دی چه زرغون خان دنوزاد

نوزری و او پکال ۹۱۱ هجری مبارک و لاپ هرات ته اوله سفره خان بصره

و خراسان سفر و کا او داون بکو پچنگو کی زرغون شکاره بره بند مسانه و غیرت

چه شیبانی خان سیستان ته ورسیده نوز زرغون خان لده سره جنگونه و کورن

چه داون بکو بنکر هیرو ممال دوست محمد کاکر بسی نقل ما چه پد ۹۱۲ هجری

زه و له یام هرات ته پد لجران کبلی می د ملا یوب شیمینی فتح دزرغون خان د

غز لو او شرو دیوان ولید چه اوراقی و پشمیر دری سوه هم دوست محمد کاکر

مدایت دی چه زرغون خان ویر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیر اوت

کبش وفات سو دوست محمد کاکر پخپله غرغنت نامه کبش دالاندی دو مخ چه

شوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعار و نقل نوی

شعری ساقی نامد

مرور یاری می چنله کوه	ساقی پاژ پیله راکوه
اورمی هریدی او بو کوه	اوبد تویی به لبو کوه
زلفی تاوی د سنبل کا	پسیمی سو غنچه گل کا
کهدین پاکستان کا	بلبلان شور و مخان کا
شراب پیری میبانی شخه	زابد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری پیموست دی
د غنچه لو تنداری دی	پراغونکس سری نندی دی
دج راغد بنکلی غلن شون	جهان قبول سور او زغون شو
یارانی کاندی طلب ه	سری قبول شور و شخب کا
بنده موسم د پیاپی دی	بهار وقت د یارانی دی
من شوندون سبارقاری	لوساقی پاژ بهاردی
تور و خاور و کس بد یونده	د نیاپا تدموب بخوند
بزم تو د به پیاپی کوه	پیمانه د کده لرمی کوه

چه بودم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بغه شوک اوس دپجوری
 مستان گری پیاغوبن
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه سخن سندن بلیتون سته
 تر تا و لرز حد راسه
 ماته بام دربل و نور لا
 اوسمی بل دزیچ پکمر کچه
 چه بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی او صفادی
 له زپه کم غش او غل سی

نابنا دزپه می سیند بنا د
 پجوشش کی خم د ملدی
 دیالود و کیدو دی
 چه ری جام تشه شکر بردی
 سستی کاندی پراغوبن
 یو په بل نانه و غزی کا
 د جمال په تما تا
 نه هجو نه حکر خون سته
 ساقی یو کچی پچلا سه
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر جا هر شه ی تو زچه
 توله صهر د محبت دی
 تیاره ورکده سی زماوی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبر مطلوب دی
 دستا لور پیرزونی
 خوند بدنگارنگ دگلو
 ند به بزیم شپور تودی
 جام به تشرد آرزوسی
 نوساقی پانز بهاردی
 یاران ناست سزگی خلودی
 درهم راسد عنایت کره
 سرد ملو شخو دک بهام کره
 چه سو به بزیم سچی تودی
 دجهان ویر و غم بیرکا
 چه پد سخ کی موبلیتونی

نوبهار خلد سر غوب دی
 نوبهار بد به قد بندوی
 بی مستی بی له ملو
 نه نقی خند سرودی
 درک بجهار او پیرزوسی
 بزیم تالده امید واردی
 ستاد جام پامید نوزدی
 بزیم تود د محبت کره
 دیارانوی انعام کره
 در نلاله نوب و سرودی
 یو دم بند به عشرت تیرکا
 لجهان سبایون دی

ذرود الله تعالى پر رحم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 دبا برخان زوی و پیر د
 کاکر بابا در زیارت دپاره یکال ۹۱۲ هجری و لار برات قد او بیا پر راغی بدوب
 یکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور لظم ز پر نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 پر ما ولی ی شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره اللریم
 حکایات دی او لر شیتنو خلقوی روایات را صحیح کری دی دغد کتاب ز ما پلار
 پد توبه کنبی سیدلی و او ز حو بن کهرول کبن موکو چنیو او ز شیو پد سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخچل کتاب کنبلی دی پر ز ما پلار بابا برخان هم یو کتاب پشور
 کنبلی و پر نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت پر بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور ندم نو هغه کتاب ورک سوی داو چا ضایع کری زه پر راغلم
 د چیل پلار پد ماتم سی ویر جن نسوم نکه چه کتاب ورک و ماخو د هغه کتاب
 خبری ادریدلی او پد وارو وارو ویلی وی او هم می یوشه له سغو تخه پیاد وی
 نو ما پر خدای توکل و کا او هغه قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی ز ما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کینو کبی دی
 کتاب عفی الله عنده پر ماله غرغبت نامی تخه دغد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غزبت نامی

له نیکا نو روایت دی	هسی توله حکایت دی
نورمحمد کاکړ راوی دی	چې ی فیض تل جاری دی
د نیکو نوله خولی وایي	چې غبنت ی راته بناسی
چې کاکړ نیکه زا هد و	لوی شخنتن لرتل عابد و
تل تر تل سې عبادت کا	پر دی یاری ریاضت کا
شپې ی رنوی پد لمانجووی	پد ژړا و پد نادووی
ندی خوب ندی خوراک و	عبادت ی ژوند و زواک و
چې د بکینوست پد لمانجند	یا بکینوست پد ستانید
ورخ ی توله پقعه وه	شپې ی هم پوه سجده وه
توی سیر دلاوت کا	پد پوه گولدی قوت کا
عزق بد تل پد ذکر الله و	هر سباد بر بگیاه و
پو د شپدی عبادت کا	پر گناه ی ندامت کا

په شپو شپو و دینستر
 پر غر غنبت نبی بنهانه
 تا خوښ پیر نیلجو په
 ماسوا کښ دی قراری
 د شینن عبادت کړنه
 شپي او درجي د پکوری
 و اېم سا دعا یی قرض دی
 تر ټولو کلو لمانځل
 په جهاد بدی پور کاکا
 بیا خدمت د خلق اهدی
 شان خبر کړه بند د نینه
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د خدمت یی پېچان پور کړه

منځنی پتی سوی له خوښه
 هسی خوبی ولید گرانه
 وای ای کاکړه و په
 سا قدم زما پر ساری
 شپه و روح دده لمانځنه
 وی پاته تا نوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه روح جهاد افضل
 شوب پر تل لمنځ ور وړه کاکا
 طری شرف د دین همدا دی
 لقا پاته دواړه د نینه
 توره و اخلاجه مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خپور کړه

خان دظالم معصیتی
 دغز ابر خوا نومر سو
 دغز اعشی تیره کورل
 دسلطان عیاش لملو سو
 دسلطان مل شو پملون
 دغازیانو پتول شمیر سو
 پنج پخاور و دهرات سو

چه دلپشهر عبادت سی
 چه دلخوبه و پین کاکر سو
 زغنه خولی آراستد کورل
 هرات خواته پرتو تلو سو
 ویکره هوری جهادون
 شه هوری شه دنیا تیر سو
 چه ی هلقه هم دفات سو

میره هسی ژوندون کاندی

مری دضای پرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمه

مخیر بیاض کینن هسی کنبلی دی چه عبدالرحمان بابا پد قوم جهمند و او پد پینوری

ژوندون کا پلا ساری عبدالسار نومیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

وکام اوله مغنه شخی فقه او تصوف زده کمال او بیا دلاره کلمات نه هلمدی هم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی دی دنیا پر مینوله او اکثر به پد غور و زبیدی
 او کلمه به دلاره دهنده نشان پر خوا او دضای عبادت بدی کا دو دنیا پد کاروبه نه
 مشغول کیدی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او ویر شتر وندی دهنده ای تقان
 جل جلاله پد محبت کیند و دیل او پد پستو کیند پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلقی تراوس دپینور پد هدیر کیند زیارتونه کا او دده شتر وندی لولی
 درحمان بابا دبتو او غزلو دیوان ستمه او دیر دیر پیدای کیندی همی و ایی فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کاتبان دانستول او
 له پینوری دعبد الرحمن بابا علیه الرحمه دیوان نطقونه را ویرل او یقیندار
 کیند علما اوز یاد و کینل او اوس دیردی فقره او دهنده ای دوستان دعبد الرحمن بابا
 مشروند دیر لولی او فریبی او عام خلق فالوند پر گوری حتی پد پنجمنی هم دا
 کتاب دیر و ایی او دضای تقالی دده پد وینا کیندی هم برکت ایینی دی پد دیر خور من
 زیره داروپه کا او بر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار همی نقل کا پد پد
 قند بار کیندی در انضی لرگین خان جور دستم تر محمد تیری وکا او خلق دهنده ای همی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نودوی پد کو کران کین مغفور ریحانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تد و لاسر اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتو لو
 ادیل بر دول چه دی و ایی بغمی کری بخد مغفور یوه ورج شتر ما بنامه لدنودو پیتنو
 خانانواد مشرانوسه مصلحت وکام او هسی ترون دکا چه ظالمان مره کری او خانانده
 لچور و ظلم و زغور کی پد پای کین حاجی میرخان علیهد الریحمد وویل راسی چه عبد
 الرحمان
 با بقدر سربهم و پو بنتو چه دده دیوانی خلاص کاسی شعرونه و بیت
 زد مکتوب غندی پد پتد خوله گویا سیم | خا خوشی خا تیری کا ترغوا خا
 کینت و عشق پد توده ز غلامان چری | سمندر بوید چه زلیت کا پهور خا
 دغه میتوندی ولستل بخد مغفور حاجی اولس تده وویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ماوس دستی خا خوشی به شتر دده فتولد به پد پتد خوله داکو بنین کرد چه ظالمان
 رکی چه مناسب وقت راسی نوبدزه پرتاسی بیغ و کیم بخد وقت باید قول تیار یو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کا چه یوه میاشتت وروسته بخت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را دبلل او پد ما بخدی جبرگد و کمر له اولتو لوقر آن قسم
 وکا چه دگر کین خان ظالم له جور خانانده خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند ولوستل بیت

ضای و ماوند سبکاو کی سغد مغر	په اسمان یخ چیت گری پساب و
نچیل صیب راباندی پرانت هموریا	په رقیب راته تیری پزنجیر و
په عدوت کسند خول نشسته دلو بریا	په هعالی منت بار اوس رحمان

نقل کا په د خدای په قدرت د غدورخ پر اسمان اویرج هم واپه حاجی میر مرحوم
 د ابیت ولوست سغد گری لمر سبکاو سو اویرج ی لدرخ بستد سوه دلقو هم دغه
 یوا لاهی مدد گانده اویا نو بخت مکان حاجی میرخان خاتونه وویل دادی د
 خدای تعالی مهربان لطف هم زموږ ملگری دی اوس نو وقت دی چه توری ندیکو
 وکانه و او خاتون لدر د بنهن د ر غورو سغد وچه په ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹۹
 بجوی اوس نقل سول او د بخت مکان حاجی میر په مرده په قضا بار ورنه نقل
 د بنهنان ی قول مپه کړل اوس به نو کاتب الحروف غفر الله له نو به د عبدالرحمان
 بابا شحور و رانقل کا

غزل

لدر وای لدر سوم بیرون چاکرم	زه د اسی دیوانه د مجنون چاکرم
-----------------------------	-------------------------------

بیوی دخیل نگاه پدافسون چاکرم	پوسیم چه داجاری چما توک ها
دوب هید مندی چاک و چون چاکرم	دومی سترگی کوسم باند لومد غمزد
پدفتو روستو مقنون چاکرم	نهن توفیق خودفتور اترنج ندو

رحمان بیچ لچیلده کانه خبر نوم

په داسی نندزون او محزون چاکرم

ذکر د شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد سعید . بسی وای کاتب ددی کتاب محمد چه

علا الدیار اللوزی په تحفه صالح کبیر کبلی دی چه شیخ محمد صالح یقوم اللوزی و چه

جهد کبیر او سیدی او عابد او عالم و چه وقت ی پد سبب تیراوه او دملق اند

ارشادی کا نقل دی چه شاد بیگ خان دقندار صوبد باشی شیخ محمد صالح دغونبیت

په کابل ته ولا سوسی او بته دلقه نه فیض و کبری او پد تدریس دعلومه طالبانو ته پد آت

وما شیخ محمد صالح ورته و کبیر چه مالک طبع د غزت شته او پد نیایستی تک لغوای م

زما داسی مقصد دی چه دنیا ماته راسی نه چه زه ولا سیم دنیا پیسی کد زما غزت

غزای ما پیرین ده او پد نیایستی می مد مسافر کوه چه دغه خطار سید ی

شاه بیگ خان و ویل زما هم سا غزت مقصود و ندی غزتی بسی وایسی محمد

به طلاله یار د فضل شیخ پناهند و کینس کتاب به تحفه صالحی نومه و سپهز کتاب کینس
د فضل شیخ علیه الرحمه احوال او خبری و کینس اودد و اشعاری کینس ضبط کرل به له سخن

تخت داغزل دی به شاه بیگ تدی کینس

غزل لیسخ محمد صالح

<p>بپه وده منت بومی دوز چا ورم موبان ز د پکو و ستلم سپه او رم زه د عشق پیا زار بار د شق سود او رم خزانس کد دوی حل جهان پش او رم عاقبت خاورو تد بند عمل پش او رم</p>	<p>دیلی دین فیض هر سبا ورم به اشای د شپي ناقه چه پلاس کینوت پر دنیا له تجارت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد به بانگی کر پر تخت می دیلمان سپه کری گوی</p>
---	---

بیلد عشق کو شحالی پر ما صرام

زه صالح کد پد نوله خو من پزوه تر او رم

غزل اوله ایضا رحمه الله

<p>روغ بدنی پدارو د سخن لیا داد زوه دارو جوړ نکره حکمانو</p>	<p>به پزوه ی غشی خرنسی د پشمانو چه لورن لرخته خلاص پزوه زخواروی</p>
---	--

کار سازی کاد خوارانو رنخو رانو	مگر بعد چه صیب دی هم طیب دی
نبدویل درو گوهر دنا صحنو	بیخ اثر ابادی نکانه عالمه
زره می وی پی مشکلو خوبه دیانو	اصیقت زره غواری رو نسته کولک

که صالح خندی دزد پوینو پای

نزد دولت پر دنیا نسته لابلانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس صمد الولی   به تحفه صالح ابنی سی رادری
 به شیخ علی صمد شاهو شیخ لوی و چه دیندستان پیمان کی دیره او خواننده و ذکر اما تو
 او خوار تو چه طلقه به بر کله شی لیدل به مخزن اصحانی بسن هم نعت الله سی و ای
 چه شیخ لوی لوی کرامات بکاره کیرل او خلق پید و گرد سپید به تحفه صالح کی رادری
 چه شیخ بخیلو میر انوند بهایت کا او عظونند او دسوالو بو اوند بی ویل او دلقوف
 مشکلات بهی اصل کول یوه رو به سوال شی و سو چه پس ترا بر خط مرگی بهجتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است که مقصد لری زمو به مرگ و رجعت کله دایم او
 مستمردی او که دامرگ و رجعت دایم او مستمردی و یانو به بیات جد امامت
 مستمردی او دتا سنجانو عقیده بسی بهغه عار من ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لبد بند ذات دانسا ثابت دی او بون متخل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِكَ فَاِنْ بَدَلْتُكَ فِي الْعَهْلِ و لیس عنده که منده خبر فانت ورا و نه ان شیا
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخل و موند سابقه ذرا تو نوی پرنخای دیرزی
 لاصقه ذرات او بهر غنچه مجدد دی چه در دنیا عدم تحقق تا بقوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 و دلیل الدنیا ساعده اشیا کوی به تحفه صحاح کهن دعا رف ربانی علی سر و لودی اشیا
 دی چه داغزل صنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

<p> دحق نور وینم پسترتو دایاز کی دیدی نشی عر خدای می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پوت آواز کی هم بدغم که می دلبر غنبت پهنان کی پر غماز دباری کانی غم ساز کی چه تن ناست وی خالت کی سره زار کی </p>	<p> محبت پایدمی نوش که پچاز کی درست وطن را نه در یاب شو بی دیدن که زه مر شتم هم لگور که م سر پوز در می سر غوغ در قیب پتیره تیغ سی زه دیار جدا ماناست و یولد بلبله گران بلیتون بد و سغومینو ویند </p>
--	---

ای سرور مخازان شوه بی حساب
 پاک الله در صورت تشبی مخز پیا ز کی

دو بجه خزانده پد بیان د پغوشاعرانو چه زعوب محاصرین دی غفر الله لیه
 ذکر و انشای بزم ران ملا بان توخی ملا بان توخی پد انوکهن اوسی او پد
 اصناف د اشعار د کهن استاد دی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انباز دی اوز ما
 چه محمد هوتکیم همرا دی هله چه قند بارته اسی ز موبد مجلس پیو دی او یاران دده
 له لطافت و طبع ممنون ملا بان مادی د سلو موسیقی او پد فقه شریف کهن تیاری
 هله منطق و حکمت لوی او خپلو شاگردانو ته دی درس ورکوی د مخ پد ابتدا د کوانی
 تلمی و او پهنه دستان ی له استاد انوکست کمری لطیفه

هله له هلات ملا بان راغی او یقند بار سنی ز ما میلده سو د سقی ما چرک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا بان سبی شعر و واید
 شعر

پر لودون دی کزندی	د باز برضه یو چیچی دی
د باز بنم روی د غرقشو	اوسا می بسن با سنیکی وری دی

ما تر خد سین دی بزم لال او د میلده یلمستاته می پوخ کا دا بولد

دده د بلو شنه دده

راسد پر شرف راسد لیلی تومی نزدی سدل دل
 راسد پر شرف راسد لیلی ولی لما کری بلیتون
 کہ ہر شوقیہ تبتم نہ پیر بردی می ستاد عشق شوان
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ دپرزہ کم ملہم
 حساب کتاب بجا رہی وارہ کات مینی برہم
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ دپرزہ کم پوری
 لیل بہ ستاد جمع کوم اندی پنی تکم نوری
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ سرہ و کرو خوالد

پیدر زخی چہ می ونہ بختی پچو بزہ مگو
 داستا لغد بزہ کی دی پرودینو کلوون
 زہ نختا میروم اغاز پد لیردند پلس
 داستا پر عشق کی می تر شا کا دینا داہ غم
 لارور تہ نشتہ چہ دکنینوم درو پکو گل
 کجل درو انحد دوا ری ستر کی بزہ دم تری
 پکار می ندی تا بجم دجفت زیری گل
 | پرتا مین مین بی آتای نشتہ شیخ اندہ سبتہ

زہ دغرو باز دم تا بندی کر صد نفس کی پر شد

یو وار می خلاص کد چہ بیازدہ کر دم دوزر خیرول

ذکر د افضل المدایرین ظل اللہ فی العالمین شا حسین لازال ظلال مد مظنتہ من مفا
 المسلمین پادشاہ حججا ظل اللہ شا حسین بن الم فیل موتا دد مغفور جنت سان نبوی
 میرخان نبوی د پچہ اوس پچو اسی کنس پادشاہی ہ او پشاہ ندی پیوری آسٹم
 پادشاہ عالم نپاہ پد ۲۳ د بیج اول پد ۳۱ اللہ بجا پیر ری کنس د کلات

پیداسو بخدمت حاجی میرخان دبیت اللداد صفا سفر و کا پادشاه نقل الله کوچنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک نخوی درس ولست او تر دو سو طو پوری دعوی
 دفعه اول تفسیر او منطق او دیوانت کتب ولست او پد قند بارکی له پلاری مصال
 د امور زده کرله او پد حبت مکان حاجی میرخان پد ۲۸ ذیحجه الحرام سنه ۱۱۲۴
 بهیوی یقند بار کبش وفات سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او دخیل مشرور شاه محمود
 خان سره و میر عبدالغزیز پد حاجی میرخان دوره و پیله مرگه دوره پقند بار کبش
 مشر سو خود اوس رعایتی کم کا تو پد سنه ۱۱۲۶ بهیوی دشی دنا رخ له قمر له
 بام خطا سو او را ولوید میر سو دخیل عم تر مرگه و روستد میر محمود یقند بار کبش
 پادشاه سو او دستان او کرمان پر خوی بنکره کا پد سنه ۱۱۳۵ بهیوی پد
 اصفهان دضبط دپاره دلا پقند بار کبش خیل دور پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او دقند بار او فراه پادشاهی تر غزنی شاه حسین تدور کرله او دلو علی سلطان خواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخپله پادشاهی دماند او خطبه او سکده ی پناه مبارک
 جاری سو شاه حسین ادا م الله دولته دلا و او متهور پادشاه دی درعایا
 پد ادرسی او د دادخواهانو فریاد اوری دظالمانو لاس کو گاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صاحبان لار لری افضل العلماء طایر محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی پد فقه کبلی کتاب مسایل ارکان منسند کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شونند کا دقت با شجاعت
 امام ملا محمد یونس تونجی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم تالیس کا او کتاب
 جامع فرایضی کبلی دی پد پستو او بل عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدرا لافاضل دی او د پادشاه ظل الله کبلی لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا زغفران چکمت اور ریاضی او طب کبلی استاد د
 او طه متد زغفرانی چکمت او طب کبلی ده د کتاب ہم لیدی دی او مطالعه کرده
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجب کبلی مری دی او پد نیولو د محالکو کبلی گرنی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری دده پادشاه سخی او چه ابدالیو کی تر ستیانند او برات
 حکم کا پد ۳۸۰ هجری شاه حسین بنبروکا او د بهادر خان پد سالاری
 دشال او بوب ولایت فتح کا او پد کال ۳۹۰ هجری پد پادشاه ظل الله تر
 دیره جات فتح کرل او تر کرملی ضبط کرل او اس پر دغو قولو فکلو دده سکله
 دده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پد ارگ کبلی دقتد هر سجد قصر چه نارنج با

بلند پند و اندیشه در بارگاه پلنگ خانم کنن او به مجلس کیمی علی باج گیری ادشوار و فضلا
 لوتوی زنده محمد بر تک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم او پادشاه ظل الله اشعار
 ادبیات بی نام کاتب هم ادکتاب دیوانی مرتب سوی دی کله پر پستو اشعار و ای
 او کله فارسی نثری نثر هم میل کا ادکتاب دیوین استاد العلماء ایار محمد تهی قرات کا
 پر سهو و ستم ثنی زایل کا او پادشاه پد اشعار کنن بر سهو لیده شی ادعلای بقول
 پد بزرغت او عصمت قایل دی ادصاح ته مایل هسی دای محمد کاتب ددی کتاب
 بر یوه دوش پادشاه ظل الله پد قهر کنن مجلس او فضلا ادعلماء راه قول ناگا .

احوال و سوچه تا صدر راغلی دی او پیغام یلدیری نئی راوری ملازعنوان
 دبانندی و لوب یوگری پس بریند مجلس ته راغی ادزیری دفعه شال ادوب ی
 و کا او دا بنو ز می عرض کرل
 بیت

صیغین پادشاه دمحنت تداره کوری دازیری ی راوری دی حضور ته	چری فتح پد بکر و ربوب و شال کا فوز عرفان انعام پر سرز عرفانی شال کا
--	--

شاه عالم پناه نثر ز عرفانی شال در کا او پد دغد مجلس ی لولو حاضر نیوند شاونند
 شیندل او پادشاه پد انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب چر

پادشاه جهان پناه اشعار میردی او در اول در اول خوزی و لند یو نزل معلوم بر
شعوه د کدم امول ملک نظام خان خا

غزل شاه حسین دامت سلطنته

بیانندی دغو پیاو چور کرم	پد یارو کی دهمان ی تا دور کرم
بیانندی دی سن او لکی زانیری آری	سا د فکر پیکرداب کین تل عبور کرم
د فراق پری می کبوت و مری ته	یجهان فاکونی رسو لکه منصور کرم
پوصال دی هم نانا دید دبری	د بلیون فکر یزیره کین ناصور کرم
د باهوشی می دغور پنجر کین	غازانو پد غمز و غمزو اجهور کرم

خلق یاد ز ما د عشق پد لیونو کا

زه حسین محبت هی مشهور کرم

ذکر د شاعر شیوا بیان محمد یونس خان

هی روایت کا زما تر بور رحمت بزنگ
چد پد سنه ۱۳۰۰ هجری سینور ته نقلی و سم او هله می چخیر کین محمد یونس خان شاعر
شیوا بیان ولید او دده اشعار می سماع کرم محمد یونس پد غده کال یویرش منی کوان و
او پد قوم موسی نیل و پد پلازی نوز محمد خان له موسی ضیوشه د کسی دابیر سر

و هم تیرش او میدان محمد یونس بد پیوسته کنی علمونه او تا بوند و توسل او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شوندی و د بخت شاد سو او و شورا دیوانی جور کا چه دیر منزل
 لری و بختیز کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سمری دی سافزینی
 بختیز کنی پر دیره اوسمی او کد شوک عالم او شاعر دده کرده وری دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میدد نوازی کنی جنت کا رحمت هوتان حکایت کا چه محمد
 یونس بچلید دیر کنی دیر باقریم او بره وری مانه دیان چه یوده ن شید لاداره
 یز و نه به جدیود چاسته ی زما عزت و کا او بره وری بی اشعار برار رانده
 یل دغه دوه منزل رحمت دده لیدیوان مانه را و پرل چه بدی کا به کنی ی
 بت کا نام کنی تقوی د محمد یونس خان شوندی او مغزوری

غزل

کله بیا موند شیرین وصل دیر چا
 پددا حسن بلیده شمس و قمر چا
 را کا وه به دد لهر دور خبر چا
 دو باره بد یاد اول شکو غیر چا

زود اندو پیمینه بانندی سر چا
 بدنا بتی سالد صفت روزی نوی
 لند پدمی خیل مهر رهبر نوی
 بد استاد زلفو نوی تر شام شوی

په آسان داسې يا سونو دلمتر چا	په وصال پسې غونا بستر کو دوری
خو جده لده تجنون نشی دهر چا	با بسته یی بد شو می پکورین
چر نونشلی د وصال شیده وشر چا	بجای بی صحت در شرح لده کنه برکا

و لرم تدی کا و سپاره یونس
مقصود د جده دی مینه فی بد منر چا

نزل و له ایها اطلاق الله حکم ه

چدی نور د ستر نوی دغه کوردی	شیرین یار خا دوا بستر کو تودی
په بغه د جده ای پوزی پور	پدینا کهن چر بنیاد اشنای ه
لیوی عاشق ویزار لده پور ووردی	و او بیلا د عاشقی لهر سره
ستا د حسن خبر ملی لور پلور دی	کد بیدر د شانه زبانه د کوم دی
خوار عاشق تر درانه بار مانده نسو دی	د محنت خوری د دروندو بازی کینو
مغه شک چر ستا متنق پر برقی پور دی	بادی بجم د غم و کردنه نرسیدر
مغه زه لده مرده نوس کوردی	چر د عشق شرغی نوی پو گل کهن

زه یونس چر ستا پمینه کهن رسوا شوم

اوس په بیارته جا و اترانه پیغور دی

معیاتہ باہم یونس

تو چہ نبی مکر استیسی دی یونس مکی اسم پر حرام شد
 و کرد کرد خرد بر سر محمد گل سعود سی روایت کا رحمت ہوتا ہے پر دوران
 دستور پینور محمد کفرم سعود زوی محمد و د ویدل سو پید پور شاد و او بر
 حدیثی بدی ویلی او دیوہ بدند و دد فحی رحمت تر بور رانقل کا چہ وندی فای
 بدید

اور باہمی بل شو
 اور باہمی بل شو
 سوی پید اور پید
 اور باہمی بل شو
 ویت دی پاور کرد
 اور باہمی بل شو
 تاہم نقل تراہمی
 اور باہمی بلاشت

چہ می جان پدیند شپدر بنی راند بل شو
 پید و دی غم لاند بل شو
 بنطری بل لماند سرچ نو انور پید
 ویتند سوراب کمن وک مرضی بل شو
 ریت دی بنایت در پوری اور کی نذہ دن سکون
 واپسی شہی تا پور و بین غل شو
 شد خدا ان پارہ عزرا پد محمد گل شاد
 تاہم نقل تراہمی پو او بلاشت اللہ بل شو

ذکر شرف از زمان عبدالقادر خان تکیه
 چه در وقتیکه خان تکیه بوی ای نواب محمد اهدیه
 هسی روایت کا چه در وقتیکه تکیه ترمیم هسی عبدالقادر خان پد ۱۱۳۰ هجری قمری کا بل کی
 لیدل شوی و چه در وقتیکه قوم خراکابل تدر اعلی اودا روانو دتیرید لو خبری ی و بنگین
 پر خراکولی و ایی چه عبدالقادر خان شنبلی اوگرندی خان و دشتکوخانان کی تابع و او دود
 تدر پد ۱۱۶۰ هجری قمری ۲۳ دجادی التاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه و شیکاره چه داخان به وفات شوی وی که نه نو هسی کینم چه وفات سوی بوی تکیه چه
 اوس ی چا دژوندانه خبرندی راکری که به مروی خدای دی و بجنبی هسی و ایی پد
 عبدالقادر خان پد بندستان کینیم عمر وند تیر کره اولهته پد نقشبندی طریقت کینیم
 سو متعبدا پاراسامری و چغانی او مشرتوب کینیم انصاف کا اولخدای بی ترس کا
 عبدالقادر خان دشر دیوان لری اود یوسف اوزلینا فصدی پد ۱۱۲۰ هجری قمری نظم
 لصفون نامدی هم پد پیترو و کنبله او دشیخ مصباح الدین سعدی کتانی پد پشاور او او
 پد ۱۱۵۰ هجری قمری یوبل کتاب نظم کا چه نوم ی دی حدیقہ ترک دغد کتاب ما پد ۱۱۳۰ هجری قمری
 سجری که صد از زمان بهادر خان وید چه د مؤلف پد سخط و بهادر خان داست
 هسی روایت کا چه پد دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو تکیه چنبط کینیم و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لقیقت نقشبندی کینیم خلیفه هم اود پیر خلافت ی کا او هر

شادی کا شیخ رحمانی سعدی لاجپوری پخلافت تاملی و د عبد القادر خان شروند دیر

دی فواب محمد انوار دده سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زه دلند له حد یقند ننگ شخ دده

غزل

یو شخ شروند نقن کا ند م

پکین غم دخیل اشناوی تل تل

تری محروم شوه په شوکانی میل

شمع تاچه دخیل سوز قصه دین

دالنه پری معشوقی و لگول

کدی مخ په پلو پسته و مالیدل

شخ اور په تنزی بل کر گرزیدل

دیرغ نوز غونډ لیری شوله دل

شبنم وصل دکل بیا مونده خاموش شو

بند په ژبه د قلم شوه په مجلس کبش

کاشق پشخ د زبرد مشق بسوز

د فانوس په پرده شراغ غله پتیزی

پکاتم پروانده پوی خان وسو

درستد شپه د پناړو عبد القادر که

تدی غنډ په پالنگ بانزی شمل

غزل وله اریضا

همیشه ی غم کوه د پر یو تلو

فاصله د دیو سترگو د تلو

د بخو مخزن ندی د کتلو

شده خورش د پادشاهی پتخت نخلو

په می اوس کری پینخلو حوروی روی

په پیشه ی همیشه دل آزاری وی

خدا

خداوندی چه زردوز جامو کبر	چه غنای بی انتق و اسباب
داخله سوره تانت نالهانی دی	چه بیخ کوی غلامیزی

بغزه زین عباتا در چه مردوی

پیکر کل دندندی دسا تلو

ومن رابعیا تل

وقت دختران و وی لیدل	پوشو بلبلی چه شره بدلی
----------------------	------------------------

نوازی مستدوی ویی نرای	چه بی گلونو و پائیدلی
-----------------------	-----------------------

ذکر دصدا اکابر دوران بهادر خان ادام الله بگانه پدی دوران بقندا
 مشهور دی پدی بهادری او تور یا لیوانی موعوت دپاشه ظل الله بان و او دبلروسا
 دشال او بوب کلاوی فتح تا او دیری صبط کا دبری سندی سر خواته چه
 کا به خای اخی او بری یا از اول پدی بر ضد دی بقندا بر کسبی قتل خلق پیر
 او محتاجان او فقرای پدم او سخاوت ماره دی وجود لاسی زر بخش دی
 هر کله دغریا نو دستگیری کا پادشاه عالم پنا د شاد حسین پدی تظا با کا او
 عوامی پدی امیر الامرایا کا خان عالیجهان پدی علوم کتب عالم دی او پد اشیا
 بی نظیر مشوا اولما پلاس و کرم پالی او بیچکله دی مجلس دی کالیفو خانی نوی

عجله نبی پدوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد صاتم دی جده لسونه راسی علماء او
 شوا سیله تا او دوی تد بندنی وة خالق تعالی دد اگریم دوران او صاتم زمان تر زیره
 ژوندی ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک شفا اهد ذنوبه
 وسترعیو به پر خان عالی مکان دوی کتاب دپاره لعلیله اشعار و فنی مانتد نوه بدلدراره پد نقدی
 شت کوم پر کتاب لده ذکر خیر ددی صاتم زمان خالی نوی او هر شوق چری ولولی دعا و

وکا خند بدلده داد

بدلده

بیلتون د زوردی تر لیموی سههار ستم شاشی
 د امرن یا قوت می پلیمن کنس تا پیغم شاشی
 گوره لیلی باران داو بنوستا پد پیغم شاشی
 راغله لیلی پد شینگی خال شاشا پد گلو کوی
 سههار چه وزی سیل کابرخ پد بلبلو کوی
 ملالی سترگی ی کاتد پد ویر تر نو کوی
 دژوبل درید وینی پد هرگری مردم شاشی
 سبکی بخلی دباغ پلور میخدا شاشا مدکوه
 وریب سوی زره می دی سین پوری شدا مکوه

لکه ششم شاشی
 پد ستم الم شاشی
 شغلده پر چیم شاشی
 پد سرو مشکلو کوی
 گل پد اور بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لکه ششم شاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

<p>نور ظلم بیا مدکوه غم اولم خاشی</p>	<p>زهیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مدکوه ییم تالده عشقه لیونی پر ماما تم خاشی</p>
---	---

ذکر د شاعر صلیق ملا محمد هدیقا یو پلزی | په ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی خوآن شاعر دی په عمر درویشیت کلن دی صرت ونخوی
 پر ملا محمد نوز بریتخ ویلی دی په فقه او منطق هم یو هیبری کله به قضا تدراسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی خوآن دی او زره می لده لاسه ایستلی بخل
 محبوب پس ژاپی زاری کا گریانی کا در دهن زره لری او سترگی داو بنکو دک کی لری
 مینی سی په اوسوی دی په کوره کلکی ورک وی سوز ناکی بدنی لولی او کله به د د زندا نو
 په دله کلبینی مجلس ژری او مخمن زره ند چنلو ناره غلبو سوخی زمانه دده
 پر ژوانی افسوسند کا او عشقی صنون تر رسیدنی دی بالبد اهد اشعار وایی او
 دزه درد په سوده کوی یوه ورخ دکاتب الحروفت پلور کس و او مای د حال یو سینه
 کوله دزه پنجاه کسبوت ژری لری او د ابد لده ی بالبد اهد و و یله

بدله

<p>هسی بی یاره بلده بیلده عاشقان ند په هسی سور سید یو سینه بل سبب غلزه</p>	<p>لله لیلیل په بیلده گل بل ارمان نلری په ژری کا ندم بیلده یاره بل مطلب غلام</p>
--	--

په توک مین سسی بی له یار بل ارمان نری
 تندی هغونده کلو مدهای نیاز خند یار
 زه می بی تا پد یوساعت دمه او توان نری
 غم د پیداندی بلچاره خاص ماره دی
 دزه لکور شه تگ پد شیخ شیخ شان نری

بی یار نوزده تقواری مد نوز مطلب نرسم
 تر تا چه مکان قربا نومدهای نیاز خند یار
 لسترگه اوبی تو یومدهای نیاز خند یار
 که تندی و ترش که پر پردی اختیار نوز تاره دی
 زه له راغلی دی میلهه سابقا راه دی

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 ملا پیر محمد هوتک د ملا سرور محفوظ
 زوی دی چه ملا سرور له میا فقیر الله صاحب شیخ استفاضه کریمه او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار حنیض و موند دعلین مکان میاجی میرخان سر بیگمونس ملری و پد شاه ظل الله
 و در شاه محمود ادام الله و لهتم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد همی هلمند و غونبیت
 اوله انفاس میهونی استفاده کا او خلق دضای شریعت او دامام اعظم صاحب
 مذهب تدرا بولی نقل کا چه پد اصفهان کبنی میاجی صاحب لدرو انفسوسه باحق کا
 او پد دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پد اصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افتان ی لقب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یو کتاب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او په هغه کتاب د عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لرند چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی پد

افغانی طریق کنی و احکایت کنای دی چه زه ی له سغ کتاب و لغت قبت کا ندم چه پدی
 کتاب کنس یادگاروی حکایت

شیخ متی چه خلیلی و
 یوه دوع رو ا پر لار و
 کرده ذکر د غفار
 پردی لاروی تی پوی گمتی
 دیری شتی راغی رویدار
 یو دجان به آبیاری کلوه
 ده بدلیه پتوره شپه
 لرا صد به بیزار و
 یوه شپه را تیر لمار سو
 ای دضای لایه انچه کری
 ته باداری دو لیا نو
 ستا و د خاری مر زدی
 پشوپوشی تر بیخواب

دی له آره لوی ولی و
 لوی شبتن پداستغفاد
 یوشید نو اوزگاس
 لاری محکی وی پر پتی
 چه ی صافه کپه دل لار
 شپه پد شپه بی نواری کوه
 شیخ متی پد زیار اخند
 یوه شپه به هم بیدار و
 شیخ متی ته پگفتار سو
 دد مره زوز رحمت پر شکر کری
 ته قدوه د صالیانو
 دهرچا کحل البصر دی
 پد زحمت پد اضطراب

پادی خاور و شادی گیتی	پاکوی دلاری گیتی
دمولا عشق پستی	داسی دوی شیخ مستی
یوگری پر یوه ساه	چرخدست دخلق الله

تر برقه بهتری دواره

زده کړه دانزده گوره

ذکر د شاعر خوب گفتار المهیاری افریدی عبدالعزیز کاکچه سی روایت کاپر د شاعر پد
 بوری کبش اوسی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی کله
 غسل مادی عبدالعزیز کاکچه د غنزل را کاپر پوی کتاب کبش ثبت سی

غزل

د بلیتون ادبنی تو یومدی پر پر بد نشم	چر تا بچم کبش بندوان سیم را بهر بد نشم
شده بی بز وند عشق دی شیخ پر بر بد نشم	ب دی تار د عشق بچم کړه پر زما حال روینی
کد مرده هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم	مردی پروت سیم دگدا پخیر نظر نکوی
تا د وصال پر او بوسو سوسوی خیلک بد نشم	اودی دینی راته بلا کاسیدی ویت دگر دگر
ساله د بار جد مخ نگریم پد بل در بد نشم	کد جفا کاندی کد وفا پروت دی و در تدرجد

المهیاری ولاری پد د بار نظر دی غواری لیلی

کدی هر خور دتی شری زه پر خور بد نشم

ذکر دهر دوران بابو جان بابی
 در کم خان بابی زوی دی پر پد انز کبسی
 او سیدی بهر وقت پر حاجی میر خان علیین مکان یقظه بار کبسی دکالمانو لیکر مات کا او
 گرگین خان ی و اثره بابو جان بابی در کلات دیر غبٹلی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار هزاره دینو او بهر وقت پر ی گرگین خان مرکانوی پر کلات کبسی ده حاجی میر خان
 در نو ا حکومت کا هسی و ایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۳۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 د پادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کادده او اصفهان تدی دیر غل غریمیت و کا
 بلو جان بابی سره در ضلعو غبٹلیو کو انا نو پر در ی زده قند سونگ او توخی او ترکی او
 خنی ا کا ضیل را غل قند بار تده او شاه محمود سره و لا پر ل اصفهان تده پر بنگو کبسی باره شاه
 بابی هسی میرانده و کا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان د میا جی صاحب شاگرد
 مرید و او پد ۱۲۹۰ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهر قصد نظم کره پر
 پستاندی نقل کا پر مجلسو کبسی د ا کتاب قصص العاشقین نومی ی او بنده بند شوی
 ری پد دغه کتاب کبسی د عشق تو صیف کا او هسی و ایسی
 شوی عشق

پر پیر مهر خای ی بری دی	عشق یو هسی تور یالی دی
پر سو خلی ی بهان دی	د عشق او هسی سوزان دی
پر بی عشق زره دمره دی	زره بی عشق کله زره دی

کله صلح گهپی جنگ
 پردی نور برتر شات غسل
 تش بی مغز یو لادوی
 هم هر زره سزاوارندی
 کرمی پیغوبه داهل غلری

ندی عشق پدیوه رنگ
 پیتانده کاندی مثل
 پر بی عشقه سر کوردی
 زیره بی عشق بکار نودی
 چه دمشق و کانتبری

دیاکانو عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مهبهند ریدی خان زوی دی دغیاث خان او
 د مسعود خان مهبند لمسی دی پیر کلمی د مهبندی پناحد بالاسی عیثات خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پهر از او ملگری و اوریدی خان او سن تکره سری او
 و آشنا یانو پهباز او د مساز شاعردی د پادشاه ظل الله پیر کس عزت ری او د شوکت
 او عنت خاندی پیر آشنا یانو مهربان دی او دکاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 می خوانده دی او: بلاغت علوم می لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کس
 هسی سیر او پوره لوست لری چه طالبان ی عمل و مشکلا تو لئی کاریدی خان پیر
 ۱۳۶۱ هجری قمری در اهلته می دشا محمود سن صحبتونه و کابیا قندهار قدراعی
 دیو کاتب ی پشراح و حال او بنگرد و حاجی میرخان او شاه محمود و کنبلی داکتاب

شکوهر زن بختیوندی نوزم ی دی محمود نامد کلد پیری دیاد شاه ظل الله فتح کنس
 ولست زر طلا دی صلده و موند لدر طبع کنسی هسی جو ایت پرودت دی چه سفد
 صلدی پیسوقه در می پریارانو او آشا یا نوز نثار کوه اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی چنل دیوان کنس لری او محمود نامدی هسی فربد کتاب دی پر اکثر بیتانده
 ی پیچلسو کنسی لولی در گزین خان گرگی دوز لودقه ادا اصفهان دفتوحه تو نقلونده
 فتول کپین ستم هسی وای محمد کاتب الحروف پر مالد رییدی خان هم در فراست وکا
 پر چه دی کتاب کنس محمود نامی شیخ دیره بر فرشت کاندنم رییدی خان هم ماتده
 و کتاب یو باب را کا چه در گزین خان دوز لودقه ده او سفد مادته و کنس توفیق الله تعالی
 نشوی نقل له محمود نامد شیخ دی

پد بیان دوز لودگر گزین خان او مدح و صفحت دیابی میرخان علیین مکان

خوب روایت در گزین خان دوز لود
 مخنی مکی دیاک سجان ته وند
 در گزین ظلم بد احوال دپستون
 در گزین خان ظلم ستم دیاره
 جور و ستم او خیل شعار ندر پیری

اوس به نوز نامد حکایت کریم دینو
 پر میرخان تلمی اصفهان تند وند
 پایا چاتی عرض که قول اقوال دپستون
 پایا و یل زد شوای کولای پیاره
 کدی مغزول کریم قند بار پر پیری

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالیفیم چه بد حکم گرگین
 ندیه اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه فدای کری قهر بکاره
 میرخان و بیلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشبان
 مود لوطت نصرت پر کرو بنیامتی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربید الملت یسعی مع الکفر ولا یسعی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده وی پهرودان
 سلطان داوره پینی خور و اوینا

وین توویند هم لیوند شیری
 نامسلمان دی ارمنی دی بدین
 ند نهرانی ند لایسی بیر نید
 وسلطنت پر ناکورسی تیارک
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی بجد گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مد کرم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد محکوم
 و ظلم قصر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 د خدای عیال گنهی پر محکد انسان
 مکره ستم و خلق الله پهر چا

دستمگا رو پای بو را منی وی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بی بی ظالم پر رحم دکا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دینا و کره میرخان
 گرگین ی پرینه قندهار کی ظالم
 گرگی شاندا کپر کی خوار رعیت
 میرخان فولدی ولا به مجاز له پورگی

د ظلم اوری کا پخپلده تراب
 چه اوری نخجی د ظالم لکوره
 تولد بدکاندی بنیوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیضان او بهمان
 خیل کلی کور پر جور مدور انخوه
 خوشبوی نند او رید له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 دگر کبچیر خیری یظلم و هشت
 رسول و خدای تد پر گزی داد خواهی

داد خواهی د میرخان پیکسور د سید الانس و الجان

ولا هی و پشی پیشر با فراید
 ست پرامت راغی دظلم دوران
 پیستون خوشتا پر نامه خان کری فدا
 و ترغوزه دوی تد دظلم له لاس

رسول د خدای تد پر سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای خیر اناسد واوره تدی ندا
 گرگین ملنجه دیستون و باس

تا پناهدی کلمه کوی پیتون
 زک و زه نون هو و اسلام دپاره
 مد مو که بهیر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر در باریم و لای
 بو ولد نظر و که پر سو و پ
 تا لطف و حسد می شانل بر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا در باره نبی
 پر پر پیتون قوم نزل کار رحمت
 لاس و ظلم می لکریوان فالندان
 ست شریعت می بیفت تخم پیتون
 داعی دی سوال دلا در در تدمید
 و قوم حال کریم در تدم عرف یادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لک
 و شرف زعفران نام و ناموس لایریداد

نه بسی بیچکده تا ندر استون
 ستا در باب ستا و سلام دپاره
 قمر کومین نور انهدی رسول
 قوم سو پاورد و ظلم قبوله لقا
 و ظالمانه تر تو بدیو پر
 بر خراب زین دی ستا چمهوران
 پاورد و ظلم تو ز کباب سو پیتون
 تدمی شفیع سد خدای غفار تدمی
 کبری می خوندی پینچل مر محبت
 و یح سی و ظلم دگند و خیر و دنی
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ د پیتون
 محتاج دستش و لبر نظر تدمی
 تدمی باور و کل عجم اد عرب
 تدمی مسلم هم و خور و وزی و پیر
 کبر و بی ناموس و ظالمانه بر باد

د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ند شرم کا مذی له عیسی ارمن

سر ندر اچور ترمو: حال و گورد
ندی تا شرم و بیاسته نبی

عرض من د حال و نا و تا ند پیشوا
بلجوک موندند خوا لگر پد نیا

خوب لیدل د حاجی میر خان پیدیند طبعه کسبی اوزیری د نجات لظلم
بغذ شید مات سوتوره وال د ظلم
چه در سره حضرت فاروق و عمر
قوم د خلاص سوکرت ماتم مکوه
چه د ظالم سوکم نقصان اوضار
ند بیسی ننگه اوزا موسی بر باد
نوم بی ویند مجا بد پر بهمان
خوب بی نکا مرید تلبه و رتوبه
ورکوی دوی بد پیدی لاره کی اه
ند بیسی ورک نوم دوی قوم لسنری

چه میر خان هم عرض نا حال ظلم
میر خان پنجوب ولید صید لیکبر
هی ای پسین بیری نور شغم مکوه
ولا پند قوم نه اوزیری کوه زر
بیتون بد خداینا د ظالم آزاد
خدای بد اقوم کا پر لجم و دان
تله د خدای بد پندگی کوی لوری
کلمه د خدای بوی جاری پا فورا
شوی طره وی د اسلام بد بگری

زیری اوریدل دیرخان او فتوا ااختل له علما و

خوین سو د بنو پد پشیمان کلام
 مصتی قاضی او هم پشوا د حرم
 فتوای وغربنده لدوی میرخان
 بسی تحریر هسی انشای و کره
 پد تیر پیر وی دی له اسلام سوا
 قوم ی ولیدی یظلم پامیال
 تنگه د قوم کا پد تینگه خوئی
 و دوی سق ووی د حرم ماجرا
 قوم ی کا دخان د بنو پطلب
 وی کتله چه افغان شکوی
 خان ی کا گری د غمخوارانو د قوم
 منافقین ی کر ل بقوم سر بند

ازیری چه و اورید میر حسین خان پشیمان
 بیای پدیا کر ل علما د حرم
 حال ی دظلم دگرگین کا بیان
 قول علما دین فتوای و کره
 چه دظلم دظلم رفع روا
 حاجی میرخان راغی وطن تدبیر کال
 پد تدبیر کنبوت چه ناموس و ساتی
 مشران ی ولیدل د قوم لیسلا
 دعا او ضرب او هم فتواد عرب
 گرگین خبر سو چه میرخان شکوی
 ظلم ی دیر کا پر خوارانو د قوم
 مشران ی زراوتل پد صبر و پد بند

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پیشانہ قول سول پنا موس او پدیت

له جوړو ظلمه د ظالم لارمنی

بل باورخان و د باورولمس

یوسف را تامل کړل د سیوری هونک

گلخان با بر و بل و نوز بهیج خان

کای خو انا نو د لنگر و کومک

قول سره یو سول پر کړی مگرگین خان

پښتو جو پرگره جیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم و جو رغفار

قوم ی لامل کا ورستی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم بر باد

بنای پر و ساتو خانون له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

مولو قرآن و کا چه خان کا خوندی

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی دیرخان پکومک

عزیز نوزی د دلا رام په لوان

راغی لغرو و انگود جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل پدگرگین

گرگین ی مر کا قول کرچی سوکستار

قندار دینو حاجی میریهمت

پر ظالم و مر او سی نومین سوو آزاد

پا چا ظالم دی مزیدی تو کابنگر

سپاه را سی پز رگونی سپاه
 ورک بکا نوم تنگه نبنان داغخان
 خان موچستو کی لیری کاندی نفاق
 لئوله دقوم اختیار دار مشران
 قول و غبشلی تنگیانی جنگیالی
 گرده و لاپ و دیرخان کلفتار
 قوم ی و نه کدزوی او کشر
 دپیشو ناموسی و کافو ندی
 خلاص سو لظلم دگر گین قندار
 ندی لظلم خو و دان عالم
 یکین کباب سی ستمگر کالمان

صفهان دک و له لنگر و د شاه
 نه بد پیتون پریردی پرینج و جهان
 د بنمن قوی دی راسی کی اتفاق
 یقند بار کبسی راتو لکر ل خانان
 هر قوم ور کرده طوانان تورایی
 شل زه به سول پینج کی د بنار
 میرخان انفاق کا دپسین بریری شتر
 چه داسی کار و کا حاجی گرنیدی
 کال ویوسل نونس اوزر شپهار
 دللم پای دی سی و ران عالم
 دللم اورچه بل سی سوخی جهان

ظالم جفا کوی پر خان ندید بل
 وین هر خورک سزا و خیل بد عمل

ذکر و عالم کامل ملاحظه عادل بریخت
 او متوجع سری دی خلقت و سنو لار بنووند کا پد بنو او کین اوسی او
 طبا بنو تدرس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بند سلا و پد روزدر بانی کتاب
 ی کینلی و ملا محمد عادل هم یو کتاب نظم کری دی چه محاسن الصلوة ی نوزم دی
 او دلحا محمد سایل او ثوابوندا و دتار کینو عذابوندی یکین کینلی دی دایو حو
 بیونید له هفت کتاب دلتد رانقل کوم چه یادگاروی

بیت

چه فرض کنی کبلا ندی	هفت خلق عاصیان دی
دوی بی شکر کا فرانندی	چه فرض نکندی تقد
که طعام خوری حیوانانندی	چه وای گرمی زده ی نوی
چه فرض نکا که کساندی	علم فرض پر بر سری دی
پدوزخ کی فاسقارندی	چه پد تقد یو طبع نوقا کا
له هفتو چه فاجرانندی	خدا پتازه امان خواریم

له هفتو سره می گه کا
 چه شاهد ایما نزارانندی

ذکره شاعر شاطر محمد طاهر مجری یا شیخ محمد علی مجری یا شیخ زوی دی
 پند بزرگ دکانداری کا دینکا پور سوداگری لری، اولہندی می خوش طبع خوان دی
 طبعی سہل تدبیر دہ او کلمہ کلمہ بند اشعار - ہم وایمی اچلو کلو پیمتنگ کنی
 دپلارہ سرد او سیدلی اولہندی لہ املکو علما و فخری نوست و کا اولوم دینی
 ی زودہ کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکانی قائمہ نوزعاً لاناو مجلس
 وی دیار نوزمره خوش طبعی او ظرافت کا ہسی وایمی تابت بحروف محمد ہونک چ
 یوہ درخی یویار دکا ندرانی پر نوم دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پیمتقا و طبع لطیف لسا نوزمره آشنای کا او پچلہ ہم اشعار انا کا محمد عرفان
 در محمد ظاہر بہ ظرافت کا اولہندی نکات یو بل تدرن وایمی محمد عرفان لسا کا
 و محمد ظاہر من پچس او وینا ہم خوش اثر و مجلس تلید لکری او نذ القیبتہ
 مؤثر مصداق بنکار و کیری پد سبیل و سہری و اقلعہ چ مجلس کنی و ولید

قلعہ

وایمی واپر محبت کا ندی		یولہ بلد ویرا ش
پچلو دی صاحب سوم		شا صحبت نکر مد خر

محمد ظاہر پر طبع ظرافت پسند لری او ہسی نکات بند ادا کا ہسی قلعہ چہرا لسا کا

نقلہ

قطعه جو ابید

صحبت دیر از کار گوره منکر نشی دایر

تد مخد بغدادی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطرافت له محمد طاهر پو بنده و کا چه ستانوسم طاهری تو مطهرندی

بیت

محمد طاهر سی بیت دواید

خود تانده مطهر

زه و خان و تد طاهریم

ذکر عاشق پاکباز و انامی راز ملاح محمد ایاز یغازی د دنیا ناک دی او پزده
 او درع کبندی ریاضت کا او پطریقیت کنی میدی د میان عبدالحکیم قدس سره
 الغزیز که شه هم یا صل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پیمیا شتو درک دی لکوره
 او سیاضت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او گو بنو کبندی یجا دت بخت
 وی نقد کا چه ملاح محمد ایاز پد شپوشپو وینس وی او پردبنتو او غرو گرنه
 ذکر کا ندی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژیا کا ادسی وینا کا چه تا
 د نظا هرود جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملاح محمد ایاز بنده آواز لری او کا
 کله چه خیلا شعار یغنا سره لومی خلق ژری وی او دیوان دا شعاری
 دیرستین دی او نکات عارفانده کپنستد سی روایت کا چه ملاح محمد ایاز که

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و وحشی او فرخنده از حیوانات ده تدضر ز سوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر زدی هسی و ایی چه شو میاشتی می استاد نرای کورتد
 اوزه دده پیلد بس گزیدیم پیغمبر و کس یو خای می ولیدل دشر بنانولو گلد چه گزی
 او یو دبله سلگولی سره ایوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شربان
 و لاری هغه خای تدور غلم او هلتدی همد ایاز و موند چه پدرا ند خوب بیده و
 او پیغمبر و وحشی حیوانات تو بیخ هزاره و در سوسی بلکه وینس سوی هم ند و ما چه لخبوب
 وینس کا او واقعه می ورتد بیان کا ده دوین هغه په چه ده زای بخت و دان وی
 و حیوانات تو بیخ بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد نرسی او لکه نفس اماره چه د تقیض مطمئذ شو تبتی او فای کبزی
 هغسی هم و حیوانیت پد در یاب کینی لاهو مخلوقات د انسانیت سره بگره منی
 کرای او لدر پرتدی تبتی ملا محمد ایاز د شعر غنچه دیوان لری او دیر بند عارفاند
 اشعار ی کینی جمع کرمی وی چه زوی دغدیو شعر رباعی پد بیان د عارفاند نکاتو
 رانقل کا ندیم

رباعی

دغد بند ده پد دنیا دانسان بر بند وری پد شروند کس دنا تیز هیوا بر بند	ره هغه دی چه لری د عرفان بر بند همد ز ره چه ندی همر بند عرفان دی
---	---

ولد

راسد ثخیری د دنیا خون آباد
پر صحرا بهی بی کوره اوره بنا د

محبت د آب و خاک دی بی بنیاد
کد زړه سپین وی د نر ای محبت

ولد

مکړه چا باندي تیرند پچفا
د خدای کور و گنیزه پوهی صفا

زړه د خوښ کړه د اینکې در شپا
د خدای کور مورانه پد ستمو

ولد

بغه شوک د خدای دینی لایق نزی
شوک چه خان ی نکا بهر خضارت نزی

په د خان پیغم احمد وی عاشق نزی
یا بد خان یا بد جانان کا پرستند

ذکر د لوی واعظ ملاح محمد حافظ باریزی د عالم د محمد اکبر باریزی نوی دی
چه یقتضای پد کتبه خوا کسبی اوسی او علوم مرو بهی لوستی وی فقه کسبی استاد د
او بیجام گان کسب و بهی پوړخ و عطا کا نویو اعظا مشهور سوی دی کله کله
پنخبطه کسبی چند اشعار هم وای پد تهل نصیحت دی یو کتاب ی کسبلی دی چه نوی
ی دی تحفه واعظ او پدی کتابی د تقوا اوز حد و عطفه کسبلی او خلقه
ی امر به معروف او نهی منکر کری دس محمد حافظ واعظ پر شپا ویلو مشهور دی او

و پوه شو

د پادشاه اولو یا نوبیح کنی هم د سزای امر بنکاره وای او پچاپروا نکوی
 پطریقت کنی دیان نوزی صاحب مریدی او تدریس کا د اولیا مودتقه تهنه بارش
 لایبان د علوم ی له مجلس جفایونی او په حلقه د تدریس ی صاحبزوی دا و عظیمه
 بدله مار او ایشته او نقلی کره له تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و عظیمه

کدی زړه عزایه د بخت گلون
 وطن موبل دی آخر شو پر شیتا
 نوله مره او کی پامان خانون

چه کره صرام سفد باطن کی دودی
 په لویه روح بی وی تور مخون
 شادوب کوه صبور پکار سه
 چه بی توبنی نی پیدا سودون
 خدای بدو تاته په عفتب و گوری
 بی جای امزده بی پروا پلون

کم بخت مکوه پر دنیا و دنگون

کم بخت موز یو ملیماند پر دنیا

هم بد بند بدی را معلوم یعقبا

کم بخت مکوه صرام چه بدوی

اعمال ی لوله یعقبا کی رودی

کم بخت مکوه صرام قرار سه

توشند دین و په پدی کار بار سه

کم بخت مخی د صرام پر لوری

کد کله زه غواری بنایت بنی لوری

ذکر دلفرالدین خان اندر دلفرالدین خان و محمد زمان خان زوی وی چه
 پزماندگینی دپادشاه مجاهد شاه حسین له غزنی راغی او بقصد کارساکن سو
 پتقتضا دطبع هاشمی چندی مدت دصدر دوران بهها درخان و رسید او بسلاک
 دملرزمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تعلقه چه شجاعت او بهادری سی
 بطینت گینی وه نو پد لبر و رتوی دپادشاه او بهها درخان عایشان لحو اعزت
 و نمود او دستقیم بلجانوسره آشنا سو دلفرالدین خان اندر سبداشتاروایی
 اوز موبد زمانی لحو زمانو شو کانه سی دیوان داستارو لری او دلفر تخلص کا
 الحق چه دلفر پیرم او بزم دلفر خواند دی او دیارانو او موزانو دینچه
 کهن مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیادگار کاتبم چه نزانند دده ییاد
 خانی نه وی

بدله دلفرالدین خان

<p>که وی پد پتد خوله همدغدی لغتاز دنیا چه در بنکاره ضعیله زیبا مخ دلمر باکی نا بلخه لغزوری همدغدا میدوار دنیا چه در پشینی دی خوارید ویر غون دی</p>	<p>دخوار عاشق ژر اهرام وی داستکار دنیا ددخوار عاشق مدعا داده که ژر باکی نا پچیل وصال کنی خوشخالی و محبوب باکی نا دوی جینو پزید ضای بل کره اورون دی</p>
---	---

زهره آرام پد درسته شه گانذی خوبون دی
 دوی مینو پر زره رب انبی داغون دی
 فشر اگا او پد تا نو پفر یا دون دی
 عاشقا نو زری مات کانزغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق او سین پنا
 د مینا نو وصال عین لوی انتر ونا
 د بلیتون اوردی پد پدوی در سطر ونا

پر هیانو هر شه دغم ناتاردینا
 چه پد ارمان د بنایند زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دینا
 هر چه بنشیند بانذی پتری کله جویزینا
 کدی دانذی عاشق هر ساعت بیمار دینا
 یو نو خوار نظر له چله بخته مردور دینا
 بسخ نجو یزیدی د بلیتون کاری پر اردینا

ذکر د برگزیده احمد ملا نور محمد نایبی مشهور دی پد غلجی او پد غلجی کندی تونی دی
 د ملا یار محمد زوی دی اوس پد پیچوای کتب اوسمی علوم شرعی دی ویلی دی
 او قدری کاپر عمره دیر یو یو خ سری دی ایتا کفن او د قند لارینا د کنبی پنجه کاله
 د ناندان عالی شان د حاجی میر زمان دارقینو او کربنو نجو نوا ستا دو او نجو خزان
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملا نور محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کنبی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی د انا تب
 کی کنبی دی پنا مه د پادشاه بهجی شاه حسین اوله معتبره کتاب بود نقد اد اخلاق
 کی اخیستند کری دی ملا نور محمد اوس پد پیچوای کنبی تدریس کا تلمود شریف

اوجاری شریف او هدایا و کتزاو طریقہ محمدیہ اولوز مرد بد کتبہ بد تدریس لولی
والظلم دده دی بد لصفحت کبئی محس

نظم د لصفحت

تدمون ژوندی پدین سی زما یاره | | تدر ژد فریاد کوه په شو کو کاره
استغفار تو بد کوه د خان وپاره | | تدمیم خان ساند پناه غوار نار

بیداری کړه په سهار کبئی زما دلداره

زه وکات دیو ویی کرم زما ووره | | په سهار بیداری کړه آهز وگوره
ابده تدمی پچبا کبئی یا په اوره | | په ستا حال بد په تره رنگی له گوره

بیداری کړه په سهار کبئی زما دلداره

په هر وقت له سلمان دلداری کړه | | چه در پید شید کبئی دیره بیداری کړه
هم پر خیل صورت و تراره هم زاری کړه | | دا خیل خان لکه حساب تری بیزاری کړه

بیداری کړه په سهار کبئی زما دلداره

تدمرخ الابلا مکه دنیا کبئی | | دا دزیان دی زما جان پوچبا کبئی
ستا دیر سوددی درنگه وایم شری کبئی | | لکناهد خلاصی دیر دی پدعا کبئی

بیداری کړه په سهار کبئی زما دلداره

تدم خدای حکم مدغم ووه غاړه | | نیک اخلاق کړه تدم طلب او بند خوی داره

قصه دسوی از داوین

عقرب و نیشی یار از داوین او سوی قصه سوه

یوسوی داوین اشاسوه

یاری بری کوله یوله بلی یار اند سوه

اوین وویل چه سوی

بی تانی بنادی نسته شپه او وچ می پانده سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایر لوله بلی مرگد سوه

سوی و داوین بکوری کی

قصه بی شروع کرده بر سههار تو بد نمند سوه

سوی تل سلید داوین و

خیلوی سوه همی تینگد چه بر پری پذیرم سوه

اوین هم عزت دسوی کا

دیار دزیره دپاره بد مقبولد ند بلید سوه

یو ووخ سوی یلیستیا کره

خیلوانی را خبر کرده دسوی قول سلید سوه

نور از پیر خورده سوه

بچه هی همرا سو

نور از خورده قصه سوه

ای زمایار نیکخوی

نور از خورده قصه سوه

دسوی سری الفت کا

نور از خورده قصه سوه

ژوندون ی پیرو کی

نور از خورده قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

نور از خورده قصه سوه

ساتنی دابروی کا

نور از خورده قصه سوه

داوین دپاری داکر

نور از خورده قصه سوه

ادبش را معنی دسوی کورتند |
 داتنگ پد هسی شان و پچی مذخای یوه گونوه سوه
 راوری ی خواریه وه
 داتولد پیری را در لدد ادبش یوه گولده سوه
 ادبش وبری ولاری کورتند
 سوریای نومی خای مذ دلودی تولد شرمنده سوه
 سوریای نوجبعت کا
 ول ساود ادبش تقدی پیر دوستی سره توده سوه
 پیر سوی اشناد ادبش سی
 دادبش دپاره بنایی چه پیدا یوماقده سوه
 هر شوک چه یارانی کا
 هر چالده مناسبه اشایی او طریقده سوه
 چه شوک مناسبه کار کا
 لد چیل قنره سمه دهر چا پینه را ادب دکوه

یوغاری ولید پورتند
 خوار خوزبه ققد سوه
 یوشه وه لبر وانبده
 خوار خوزبه ققد سوه
 ختدی سنو پورتند
 خوار خوزبه ققد سوه
 باسوی ملامت کا
 خوار خوزبه ققد سوه
 باید چه لبر پهوبش سی
 خوار خوزبه ققد سوه
 چه پیل کا پیلخانی کا
 خوار خوزبه ققد سوه
 عبرت لدی گفتار کا
 خوار خوزبه ققد سوه

○ ○ ○

و کردار مستم دوران نیشاد عالی تبار ز بده از زمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زوی ناصر دی چه پلاری او سیدی پد و یله کبش چه دواز یخا اسپر یوئی
 دی هغه وقت چه سلطان ملخی تومی استقلال وموند اوله غزنی تر حله اک
 ی حکومت کا نو باری زوی دابدال خان سره را غللی او پد اتغوی حکومت و کا
 ابدالحان د عادل خان تومی سره پد هغه وقت له بیگر بگی سره دقته پار چه د
 صفوی پادشاه محزا و جلگند و کرل اوندی پرینو چه پر کلات حکومت و کا
 سیدالخان چه د تیگالی پلار زوی و سپهرات او شجاعت زده دروزگار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین مکان پقته مار کبش گرین خان بیگر بگی
 ووازه سیدالخان ناصر د پستو د بنگر و سپه سالار و او دن نوستلی و علوم
 مروج بلکه فقه تغیر وضاحت حرف و نحو او فارسی کتب چه د میر و مین خان پرتو
 کلمی د صفوی بنگر دقته ارد خلع انتقام تد را غللی نو سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محزا د پستو سپه سالار و او شواری د صفوی بنگر چه تر هاب
 شیر و ورتل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب او فاتح و او پد دلار و او شجاعت ی

شہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین ملکان وفات سو لاسید النخان عالیخان
 و شاہ محمود سپہ سالار سو اوپر اصفہان ی یرغل و گا دھڑیا نو پجنگو نزلو لو
 میدانو غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پہ سجد وقت پہ پہ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولہ صیصہ بھری فراغ و اشٹاری ویل او د عشق سزہای کبتلی اوس
 پہ پہ ہما تو د امور پہ اصفہان کفن بخت دی دشور ویلو فرصت ی نسد
 او درجی ی تیر پری پدہسی جنگو پہ رستم ہم لحنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعارو تخی دغد بدلہ پیز اند کفن کا ب ہم پہ د آتاب ددہ لہ ذکر خالی
 لوی او دوی خان عالیخان بذکر مزین وی

بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتیر تر تہ قول پہا نشو

نوزند وینیم پسترو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سوی اشرفی د پد تندی بانڈی پری کری + گزی پباغ کبھی لیلو نو کبھی نخری کری

پہ اور دوسو ہم یارہ راتہ اور تانہ ہوتا نشو

میں پر اشنای ماکا شنید ورنہ بد کریا میں ہا

شہی دستمگاہ خوشحال زبون بزنجی کا + لندی لری دوریو دبانو غش کات ہا

پر ہاری گورہ طعہ دد لبر دتیر بنان سو

میں پر لویو غرو مچی مرتور پد نیمو شیو مچی

ہو زی لرو وطن وطن پرین دی پر چولونچی + فریاد ناری وکاپا ورین پد نلایو مچی

وصال کی نصیب نسو گورہ زچہ دک پد ارمان سو

ناری وہم عالم دشتی تر صجد م

ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتا جی نفس نقری زاو زمانہ زچہ بند

نظر پر ما غریب کرد پد تا خون مچی تا پچا نسو

شبحم پر گلو شکاری زما اسکی داری لاری

خواب مچی سا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شہ لم تیرہ پیر اپناری ناری

سکارہ سوہ چہ محنون سیم لیو توب می او س بیانسو

بوستان بھی زیاد کی رنگین پد او بکو زما دکی

درد پر بار ملکون دی پد لیل پچا شادی + پمینی تی زچہ و شادی تھو ای چلا د

نلکی بلیتون سیم زہ سیدال امی بیانسو

در عهد خزانده پد بیان د بنحو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر عدالت پناه نازو توغنی بسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنج توغنی لوروه
 چه توغنی پد سلسله جوی بهغد کای تر نزدی و چه تازی نو میزی سلطان ملنج
 پد بهغد وقت د غرضی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعا رض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچنی والی له میزنود پیتنوا اسپین بدیره علماء شخه نوست
 د کا او میره محی اریزده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت قدیران د
 روایت دی له تقدراو یانوز چه سلطان ملنج و سورغره قد نزدی چنگ کنش و مر
 اد صاحبی عادل چه د نازو دور و دپلار پان تقام جنگ تدرلاب کلا او کوری نازو
 تدر پرینو او سپهغد وقت نازو توره پملا کره او د جنگ لیونو انا نوسره ی
 کوراد کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پلور حکایت کا چه نازو
 پد سیلمیتا او غریبانو مسافرانو چه پالند معروفه دن او هر وقت چه پد ژمی بد
 مسافرانو قافلای راغلی د نازو پیر کلا ی ابرول پد سو سو میلماغه بدی روز ل
 اودوی تری دودوی در کوله پنا چه بد کالی ندر لود لباسی در کاوه
 اود سخاوت نوسه ی له ضیبر تر کوساند خپور سونازو پیمباله د بنالم سخا

هرگز و ده پدر دگرم خان و او دسوتگو بنالم ضیل چه سن درج پادشاهی دقتدار او
 اصفتان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خلودر زمان درلود چه مشرکی
 حاجی میرخان او نوز عبه العزیز خان او یحیی خان او عبد القادر خان دی
 بی روایت کا محمد کاتب الحرمه لختی پلاره چه نازو اما عابد ه حانچه نبوی ده او ضلعو
 زامنوتی یون عمر په اود اند شیدی و درگزی او چه علیین مکان حاجی میرخان
 تو لد سو ضربی ولید چه شیخ بیتهی رگه اهد علید ورتد وایسی دازوی بند تر بیت
 کد چه لوی سی لوی کارون بد دکا او پیزیارت د بیت الله بجان مشرف کا اولد سل
 بهی پیدا سی پادشاهان چه دین بردن کا فوجا چه میرخان چه وزیر پیدی موری
 پدیانت و عبادت سره لوی کا اود دین فرایضی لقول پر اوسم کال در در منو ول
 او هر گد بهی ده ته نصیحت کا چه زوید د شیخ بیتهی نیکه قدس الله سره لقول ستا پنج
 کس دی لوی لمارون نوز چه لوی شی دضای عبادت اود خلق خدمت کرده ته
 ضای پیدا کرمی ددی دپاره چه لوی کارون تر سره کرمی او خلق الله بخدمت
 ستا آرام دکا روایت دی چه حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زمانه ماته دلو یو کارو دکولو وصیت دکا زه بابد بهی کارون و کرم چه چه
 صد الله بجزی خوش دظالم نولد اللهم و شوره نوی مسجد و شکر و کرمه او و

حضای دابغه کار و پید ماته مورسپارلی و او وصیت ی کیری و د انوت د عبادو
 او بنده جانو خدمت و پید ماته سره کا زما پلار سی و ویل چید نازو انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت سی ارتقید و د پید د خدای تعالی فتح . پینا حاجت ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود پید دوه زره بیتو نذیکینی ده او سله ی بندگات
 ادا کری او داسی ویلی و پید ناریندی هم فسی ویلای او د غدر باعی پیر د نازو
 (ناده ماله خیلد پلار اردید لی وه الحق پیر بند رباعی ده

رباعی

خاشاکی خاشاکی لسترگه شجده	سحر گدوه د نرگس لیمه لاندوه
ده ویل ژوندی دی یوه نوله خنده	ما ذیل شته دی کبلی گدوه لی ژراری

رحمة الله على الماضين كلهم الي يوم الدين

گر د در شهوار عصمت جلیمه حافظار . جلیمه د خان علمین مکان نو شخا لیان
 فتحک لورده پیر د عبد القادر خان فتحک سکه خور کیده زما پلار سی روایت کا
 پید زه بنوته د لار هم پهنه وقت د اپننه ژوندی ده او د خیل پلار پیر ژوندی
 رو بجه علوم ولوستل او بیا د شیخ سعدي لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار پیر عبد القادر خان پیر لاس ی بیعت د کا پیر بجه هم د شیخ دوران

خلیفه

تلیف و روایت کا پیر حلیمہ بی بی فاضلہ اور عارفہ بیگم دہ اوپہ سرا پر دہ
 دعوت ناستدہ میرہ ی نذی کری اور خالق عبادت کا او دخیل درور عبدالقادر
 خان پکور کبھی لورونجو تدرستل کا اور قرآن عظیم ی ہم پیاد دی زما پلار وویل
 پیر حلیمہ بی بی پد پنتو بند اشعار ہم دایمی او پخیل عصر سر آمد اقران دہ
 او موزونان د پنتوی اشعار خوبنوی د لفظ او طریقت کتبی قول
 دوستلی دی او سی دایمی پد مشکلات د شعری شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سرہ صل کوی د حلیمی پد اشعار کبھی مجازی عشق بزرگوار کی
 بلکہ قول شعروندی د صیقت پر لاردی او د محبوب حقیقی صفت کا دغد
 یوہ بدلدی زما پلار ما تدر وویل پد پخواند کبھی د انمولم رکتہ اللہ علیہا

غزل

چو سببم پد ممتاز کد فور جهان شود
 ثنا خواند پخو رنگد در حمان شود
 سر بلند د تر محمود غزنوی سلطان شود
 د جمال پد ننداروی شادمان شود

داتشای بفرخو بند سہی شان شود
 پیری کرمہ ستا پخند سر فرارزہ
 پیر مجازی دایا زولاری لڑ پند
 دہر چاوتد پیر گورم وارہ دی دی

غیر فخری نوز در بحر شو | پر خلیل و پر عدو بانندی یکسان شوم
 حلیمی دغا زکریات لحد شو
 چه دی بیل بیاره نکا په گمان شوم

ذکر د عارفه کالمه بی بی نیکنجه د اعصمت پناه او عارفه د الله د شیخ
 عالمه داد لوروه پقوم محوزی چه پدا شنغر کنسی کورنی او پلار نیکنه د من زبو
 مرشدان وه هسی و ایسی کاتب الحروف محمد چه زما پلار روایت کا چه شیخ
 امام الامین خلیل غور یا خلیل پخیل کتاب اولیای افغان هسی کنلی دی چه
 شیخ الهمداد لوی ولی و اولوری نیکنجه چه پتحقیقت هم نیکنجه عارفه بنجه
 وه علوم دینی و اولوستل او پر ریاضت او عبادت د خدای عترت کا چه
 ۹۵۱ هجری پد جباله د نکا به شرعی د شیخ قدم قدس الله سره را غله
 چه د خرابه محمد زاهد خلیل متقی زوی و او عارف د خدای و چه
 ۹۵۶ هجری له بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی
 نس پیدا سو او د شیخ بمعرفت د خدای شرت و کا چه پد هند او پستونخوا
 شهور سو نقل کا چه شیخ امام الامین هم ددی عرفان اولاد دی او دی
 کتاب اولیای افغان هسی کابندی چه بی بی نیکنجه چه د خدای عارفه اور اجد

د زمانی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او پد دی کتاب
 ی سی لضموتند لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۱۶۹۹ هجری تمام سوی دی اوز ما پلاری لشفه لیدی وه پد بنو کبلی
 سفه وقت چه دی تملی و لپسره د سفه کهای دغه شعرونه له سفه کتاب ز مال
 دیلار پیاده وه په مادله حنی نقل کرل چه کتاب می پد کر د عارفه دوران
 رنگین وی

مثنوی په لضموت کبلی

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره پر بد پانظره کرد
خودنمای مشه خود بین	شکر صبر پر هر حال کرده
که خبر شی له سمجین	بشده و روح بد پزیره ای
دبی نماز او دبی دین	سمجین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له سفه کهای امان را کی

بل لضموت و لهما ایضا

لوزی لوزی وینا پر پریده	دضا ای حق ته غایه کبلین ده
-------------------------	----------------------------

پا خلاص کی کنی لبرده
 سرد یار پر رضا کنسیرده
 زره پذیرد یار بلینده
 اوس لبردی کنی ریزده
 کرد اوسنی کرد میرده
 دلجا پر لوری پسی زده

دینا پاته له بر چاده
 قوت لری پیا نکی
 حان لبه خودی ترغورده
 کل دنیا بد و بندشی
 لول غواری مسجون
 دنیا ترک همه که پوه کی

ولها ایضا "رحمها الله"

پی خدمت ی هوسیزده
 ونیکی ته دلا ریزده
 بدی مکره و پو هیزده
 دباران پدود و ریزده
 لانا را تیریزده
 پزار یو ته ژر ییزده
 له غضب و ویریزده
 یطلب ی و بنوریزده

یطلب ی و دریزده
 لجمله بدو لغت کرده
 پدینگی کنی اخلاص کرده
 پرگناه لده اوسترگده
 چه یارب العالمین
 خدای برحم تیا و کا
 بی پروا و خدا تیه شد
 برغذ فعل چه ی حق دی

ذکر

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال اللد بقا بها
 بی بی زینب و حاجی میرزا نعلین مکان لوروه پیرله کورینوالی ی
 پحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپیلده بنده چه قرآن کریم ی
 ولوست د احکام اسلامی او فقه کتا بوندی هم ولوستل او دفاری
 مشهور کتبی ضبط کرل استا د علوموی ملا نور محمد علی دی چه دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی هسی روایت کاپیر بی بی زینب
 دیره بو بیاره او همهها تو دامور و عالمه بنجده ده او دپا د شاه حجه
 شاه حسین پامرور کی تد بیر کا او برکله پرای صاحب مشکلات دامور و حل کا
 او پادشاه د زمان ی پیچر و عمل کا او لفا یج ی ادوری دار مشهور اردصد و عصفه
 بنده بند شردن هم وای بی او دموز و نانو او شاعرانو قدر کا دو اوین د
 مشرا برکله لولی او لمضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشا
 تد درس او کبیل او لوستل و ربنی نقل کاپیر د شاه محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضا بهر تد را درید نو دپادشاه خاندان عالیشان لول محزون

او محض را تو در محرم سازی اد غلبی کا بی بی زینب چه واقعه در ورورد
 وفات و اوریدله دیره غنجد سوه او پد تلاوت د قرآن اولما نخذی
 تسکین و کا دتلی دیره او هسی ویرندی پویر دخیل وورور محوم دو یله
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی دفتول کا ندان عایشان د پادشاه
 ظل الله ژوندی دلری او خوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه وورور تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
ز په می پویر کی قبلا سونا	چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارون جهان راند تورتم دینا + زره د بلیتون پتیخ کر م دینا

هونگ غنجن پدی ماتم دینا + دیا پهی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
------------------------------	--------------------------

خوان و میره دتوری جنگ ونا + ولا د کام پنام ونگ ونا

دبمن لره بو یونگ ونا + پر میدان شیر ویا پلگ ونا

اضوس چه مرگ دده پچرا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
---------------------------	--------------------------

محمود ندیوزی خور ژرپی + پیر مرگ دتول کللی کور ژرپی
خلوان لاشه پامچاد و در ژرپی + بکر سپاه د پبی سپور ژرپی

پینتون دیتول پوادیللا سونا   قذ بار واره پتریا سونا

اصفهان پاتق تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سونن پگور عالم
دپتون کور سوتاره تور عالم + رانق دمنجن بلا پیخور عالم

چه پامچا ولا پینتون گدا سونا   قذ بار واره پتریا سونا

بکر سوخچور پینتون ولادی اریا + پنجا ورو غای کا شاه محمود عالیان
پاتق سوخت و تاج دتول اریا + زریه ی راسور سو کا خوشی دمنجان

وایسی پینتون اوس بی پامچا سونا   قذ بار واره پتریا سونا

اسمان بیاد شه ستم کا شر گند + دشلاوه تا پیر دپنتون و پیرند
دمنجن دیاز عوبد پوریر کا نوزند + پیر شاه محمود د کا یقبر کی بند

پر کور عوبد پوریر شور و غوغا سونا   قذ بار واره پتریا سونا

هو کور ژرپی شاه محمود شه سونا + پینتو ستاسی لوی سپاه شه سونا
در اصفهان تر فراخ شه سونا + پامچا چه و صفت پناه شه سونا

دپنتو پیرتم فنا سونا   قذ بار واره پتریا سونا

محمود خوران دی ولی دلا کی ما + لختت قنایج تد پرتھ سوی جلا
اصفهان ولی پاتھ سونا لتا + سردر پورته کره پھ شکر ای اعدا

دبمنین ولای بیاشا وضو سونا قنڈ ہاروارہ پتھرا سونا

اورم ناری دغلم پھ کرین فریاد + پنتون پیرگ دشا محمود سو بر باد
زبون پھ قتل ہو جان سونا بنا + دساندوبغ دی چدر اور پین ی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قنڈ ہاروارہ پتھرا سونا

ورور مقودتا حولا کی جنت + درد کی تاتھ پلسد مرگ راحت

روح دودھ سنا دلپوی ورج دھیتا + مخ دودھ رون دھدای پمپھ و رحمت

دخا لق و صم تل پتھرا سونا قنڈ ہاروارہ پتھرا سونا

کر دشا عہ برگزیدہ زرغوند زرغوند دلا دین محمد کاکم لورده پد پنجوا سی

کبئی اوسید د او پلاری وکا تحصیل دھلمو او دفضاحت الحکامی زده کرل

او دفضحا و اشاری دلو تسل زرغوند پھبالد دسعد الارضان نورزی وہ پھ نوریالی

زمانی ہدلود او لول علم و ہنر خاندان و ماتھ ہی نقل و کار ما پلار پھ زرغونی

دشیخ مصلح الدین سودی رحمۃ اللہ علیہ کتاب دبوستان لول پھ پتھوشو نظم کا اونوم

ی و بوستان دپنتو چه در کتاب ی پر سنه ۹۰۳ هجری قمری پائید و رساده
 او تونکات عارفانه اولضیح چکماندی پد پنتو کمر علاوه پردی زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم و دیل او پزیره د فضیله شهرت و کاسی چه موزونان
 در روزگار بهی اشعار لوستل او دپنتو پر بوستان بی سیر کا او طونه دیند
 او بیضیت بری لؤل لؤل هسی و ایی چه زرغوند کی لداره بنجده و خطی نورانی
 و اولکاتافو بهی له حسن خط اقسام د خط زده کول زما پلاد هسی و دیل
 چه پر سنه ۱۱۰۲ هجری قمری ما د زرغونی پنج خط بوستان دپنتو ولید چه خیل اشعاری
 بیخچله خط هسی کنبلی و چه خطری خطی خطه حاجری کا او دغد حکایت له بنف
 کتاب زما پلار رحمة الله علیه پیا دو چه زه ی پچرانه کنبی کا بزم
 حکایت له بوستان دپنتو

چه لاشاقو هم خوبه ده
 بانیزید چه و رویدار
 بکوشه کنبی تیریدی
 رآچه کرکی ناپام
 پامرو پچا ورو خیر

او دیدلی می مقده ده
 داختر پورخ سهار
 له صام را و تکی
 ایری خاوری چا لبام
 پنج اوسری سو گلیم

دخیل بخ پد پاکید و سو
 چید پا و رکی سم نسکور
 یاد برب شکوه کوم
 لدرینی شان پر یکر
 خدا یتد نسی کرای کتل
 لوضره پکار نده

بایزید شکر کینوسو
 چیده ویریم دبل اور
 لدری و بد شد بد ویرم
 سو پو بانو خان ایر کی
 تو کچه خاندگری تل
 لویی تل یگفتار نده

قره اضح بد سر لوی کجا
 تکبر بد تل خور کا

ذکر دعفت بهراه رابعه حال ددی شاعره ماته ندی معلوم سوی
 فولب شد چید بکاره ده منجه سی ده چید اشاعره دقته برده او پدران
 محمد بابر پادشاهی ترونه کا سی وایسی چید اشعاری دیر و دیوانی
 درلود دغدیوه مهله رباعی ماته صدیق اور فیق طاهر بجر یانی وویلده
 چیده ی دلقه پنجر اند را نقل کوم

رباعی

پایور دغم کی سوی ایرون کا	آدمی مٹکی و تدر استون کا
نوم ن د بغه دلد بلیتون کا	دوزخ ی روح کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال دکاتب الحرف

حقیر فقیر محمد بنو آل - مولف ددی کتاب

ایسی محمد زوی داد و دخان زوی دقادر خان بقوم ہونک پہ زمونہ کہ ہول
 اصل شاہی مرغ و وہ پہ زمانیکہ قادر خان لہنہو شاہی راغی سیوی تڑاہ سبتہ
 و سیدی سبتہ خدمت پہ تانسانا دغیب او قسمت راغی و دقتد ہار پتخرا کتو
 پکای د کو کران استونکہ کولہ او پیشدی وزارت تادرخان دیر مٹری
 و سین د ۷۷ کالو پہ سہ ۱۵۸۱ لہد بگری و نات سوا او پہ سبتہ ہی چہ کو کران
 تزمیری بیخ سو زما پلار چہ داد و دخان تزمین پیاچار ۲۹ لہد بگری پوغندوزان
 تزمین بیلئی او پہ آوان دصاوتی علوم لوستکی و او پتخل مٹری پوزوانا
 او فصحا و علما و نامہ نہاوند او دیر مٹری قتد ہار تملی او دکی نزون او بن

رباعی ولد ارفیض^۱ رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زرد و شخه   ثورک چه دینی تاله لئو انویا و یرو شخه
درو ولد زرد کدی وینی وینی شاشی   چه کور و دغم لویدی تاله کور و شخه

اوس چه دی بز حال دپلار اونیکه و کینس زوفیل حال هم کاریم او دفر اونی
لید ونگی پیچروم زمارا انگ دی نابودی دنیا تریغنی قرلدی واقع سوی و پی
۱۳ درج البرجب سنه ۱۰۸۴ هجری بکوکران کینی اوسن تو دتیز و رسیدم نزی
پلار درسی رانده شروع کا او ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
دین او فقه او اصول او تفسیر او دفتحات علوم که قانید او عروض او
بیان او معانی او لغز چه زبا پلار مرحوم وفات سو اوزه پد تقاضا دپادشاه ظل الله
دامت سلطنته شاه حسین را علم دقتت ارب بارته او ترا اوسد به نظر کیمیا او
دپادشاه اسلام بادیم او هر کله با صان او مرخت ددی خانه ان^{عالش}
مرطبه سیم عمری تیریزی پلوستلو او کینلو دکتا بوله منختو دهان بلده بهر^{دین}
او وز پدهی سیم خونی نکا بیلدی اشغالو پد بل شتر پدی اوقا تو دعر چه می تیرکه
هر شوکتا بون می و کینل چه یولد دغو شخه دغه خزانده او لغز دادی یوکتا ب

کتب علمی پد بیان و علوم و فصاحت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او بدست
 کتاب می فتول علوم و فصاحت پد پستو و خیلو پستو طابا نزد پاره نزل سه کربل
 بل کتابی کتب علمی پد بیان و طبابت او علاج چه خلاصه الطبکی نوزم دی پد
 ۱۳۹ هجری قمری دی فد کتاب دپاد شاه عالم پناه مد ظله مخ تد پیش کا
 سل طلاوی ی ماته صلعه تا ادبر کله راسی مرامم دپار شان دی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان دولت ابد مدت هم پردی فقیر درمست نظر کا خاص بیا
 ها در خان عالیجان پهر من درخ یقند بار دغرباو پرسر تطل درمست دی فائق
 دی عمر و میرا مال دیو دیوان دا شکار و هم سد چه پردی وقت کی مرزد او مدون
 سوی دی او غز نونه او قصاید او رباعی لری کله چه طبع قاهر میل دشعر او دنیا
 کا شعرون کاتب هم او موزونان دروز مخاری خوبوی کله چه درخان ستان
 سبندزه او پورکن لری کار عار کار کا نونچیز اندکی می خیل احوال و کیش چه
 دی کتاب و یونگی مانه دعا و کا او هر وقت می پد دعا یاد کا خیلدیوه غزل
 هم دلته دمنوی بطور کاتب هم چه پر صفحه دروز محاسبه یا دگاروی نوز
 شاعری پدیوان کبیری یونان دی شایقان دعلم او شعری لیدیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذ بزوبه

ساقی پا خند سره ملودک یو جام را	سالمغ نا آراسم بیم آراسم را
بیلد میبود بختارنداری حکم	پیرلی سود خو بنی بنه پیغام را
دنیا پا تده بنادی مویوگری ده	یوگری می خو بنی کدی کدی انعام را
د بلیتون پتاریکو کی می زده شین سو	رنا لمر د جام و میو نطلام را
ناکامیود و نیای کام را تریخ کا	پدی خوبه کاکام ترضد و مانا کام را
نه نشاط سته مستی سته نرنندی	اصه سم انه سفد او بد علی الوه اسم را

پا و بوی سوره زورگی بزوشه انود که

محمد ته آوردک یو سی جام را

تمت القاب بعون الملك الوهاب اللهم اغفر وارحم لکاتبه وقارده من لدن حق علينا
والصلوة والسلام علی رسولہ وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
پواریخ د جمعې ۲۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری قمری بقند بار سن او موص

محمد هوتک بهم فارغ البان سوا محمد لده محمد ان کثیر

تاریخ دهم ماه بریح الاول سنه کبیرار و دو صد و شست و پنج هجری قمری کوشته

از مجرت رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حفیز فزیز شیراز نقیصر

نوز محمد فروتنی برای عالیجناب رفعت بجایگاه مردار عالی تبار مردار

مهدل خان قلمی فرید هر که خواند دعا طلع دارم

ز انکه من بنده گنجه گورم این کتاب را اقراناس محمد عباس

قوم نامی در شهر کوهستان بلوچستان خاص از برای عالیجناب تجارت نشان

حاجی عمرا بر قوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری باسجاول تمام قلمی شد

کتابخانه کتبتون

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**